

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารวมและวิเคราะห์การจัดวางองค์ประกอบงานออกแบบเรขาคณิตศิลป์, เพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนางานออกแบบเรขาคณิตศิลป์ และข้อสรุปถึงหลักการออกแบบเรขาคณิตศิลป์บนพื้นผิวหน้าจอคอมพิวเตอร์เพื่อการพาณิชย์ผ่านสื่ออินเทอร์เน็ตสำหรับเด็กวัย 9-12 ปี

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำรายละเอียดข้อมูลทั้งจากเอกสารและเก็บข้อมูลจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย ดังจะสรุปผลรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามปลายเปิด(Open-ended) ตามหัวข้อวัตถุประสงค์ของคำถาม โดยนำผลการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ (Qualitative Data) จากผลของแบบสอบถามตอนที่ 1 มาวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมายข้อมูลโดยการเรียบเรียงใช้การพรรณนาเชิงวิเคราะห์ (Analytical Description) เพื่ออธิบายถึงข้อสรุปเรื่องการออกแบบ โดยแยกประเด็นของข้อมูลตามวัตถุประสงค์อย่างชัดเจน

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามแบบประเมินกำหนดคะแนนมาตราส่วนแสดงค่า 5 ระดับ (Rating Scale) โดยนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง อธิบายในรูปแบบการบรรยาย โดยนำผลการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative Data) จากแบบสอบถามตอนที่ 2 มาวิเคราะห์ตามหลักสถิติแล้วจึงแปรผลข้อมูลค่าสถิติเปรียบเทียบตามเกณฑ์ที่กำหนด ดังนี้

2.1 โดยการกำหนดมาตราส่วนที่คำตอบและคำตอบที่ได้มีความหมายทางบวก จึงกำหนด นำหนักของคำตอบดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	มีค่าเท่ากับ 5
เห็นด้วย	มีค่าเท่ากับ 4
ค่อนข้างเห็นด้วย	มีค่าเท่ากับ 3
ไม่เห็นด้วย	มีค่าเท่ากับ 2
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	มีค่าเท่ากับ 1

2.2 คำนวณหาค่าเฉลี่ยมัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) โดยใช้สูตรการคำนวณ

$$\bar{X} = \frac{\sum fx_i}{n}$$

2.3 เกณฑ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อแสดงความหมายของคำตอบ

ถ้าค่าเฉลี่ยมัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) อยู่ในระหว่าง 1.00 - 1.50

หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่าข้อความนั้นสมควรใช้เป็นเกณฑ์ในระดับน้อยที่สุด

ถ้าค่าเฉลี่ยมัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) อยู่ในระหว่าง 1.51 - 2.50

หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่าข้อความนั้นสมควรใช้เป็นเกณฑ์ในระดับน้อย

ถ้าค่าเฉลี่ยมัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) อยู่ในระหว่าง 2.51 - 3.50

หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่าข้อความนั้นสมควรใช้เป็นเกณฑ์ในระดับปานกลาง

ถ้าค่าเฉลี่ยมัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) อยู่ในระหว่าง 3.51 - 4.50

หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่าข้อความนั้นสมควรใช้เป็นเกณฑ์ในระดับมาก

ถ้าค่าเฉลี่ยมัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) อยู่ในระหว่าง 4.51 - 5.00

หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่าข้อความนั้นสมควรใช้เป็นเกณฑ์ในระดับมากที่สุด

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามถึงสัมภาระความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญถึงหลักการออกแบบเรขศิลป์บนพื้นผิวหน้าจอคอมพิวเตอร์เพื่อการพาณิชย์ผ่านสื่ออินเทอร์เน็ตสำหรับเด็กวัย 9-12 ปี โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ซึ่งแยกประเด็นของข้อมูลตามวัตถุประสงค์ดังนี้

1. แนวทางการออกแบบตามหลักการควบคุม (Control)

1.1 การออกแบบเรขศิลป์บนพื้นผิวหน้าจอคอมพิวเตอร์ที่แสดงตำแหน่งปัจจุบัน

การออกแบบที่ให้ผู้ใช้งานทราบว่าตนอยู่ที่ตำแหน่งใดในการเดินทางและทราบอย่างชัดเจนว่าตนกำลังทำอะไร มีส่วนสำคัญเป็นอย่างยิ่งที่นักออกแบบควรคำนึงถึง เนื่องจากเว็บไซต์เปรียบเสมือนสถานที่หนึ่งที่มีสถานที่อื่นๆตั้งอยู่รายล้อมมากมาย และด้วยคุณสมบัติพิเศษของสื่ออินเทอร์เน็ตเอื้ออำนวยให้ผู้ใช้งานสามารถเดินทางเปลี่ยนสถานที่ได้อย่างง่ายดาย

ดังนั้น นักออกแบบควรคำนึงถึงคุณลักษณะของสื่อ และใช้ประโยชน์จากข้อได้เปรียบของคุณลักษณะดังกล่าว มาเป็นหลักในการออกแบบเพื่อทำหน้าที่ในการแสดงตำแหน่งปัจจุบันให้ผู้ใช้งานทราบ ทั้งนี้ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านได้ให้ความเห็นที่สอดคล้องกันว่า ควรแสดงชื่อองค์กรและที่อยู่ของเว็บไซต์ไว้ในทุกหน้าเว็บเพจ ทำให้ผู้ใช้งานอย่างชัดเจนว่ากำลังอยู่ในเว็บไซต์ใด นับเป็นวิธีการบ่งบอกตำแหน่งที่ชัดเจนที่สุด ลดความสับสนแก่ผู้ใช้งานมิได้หลงทางไปที่ใดยังคงอยู่ในสถานที่เดิม

นอกจากนี้ การใช้รูปแบบเรขศิลป์ต่างๆในการบอกตำแหน่งที่อยู่ ได้แก่ การใช้รูปแบบพื้นฐานของการออกแบบสื่อสิ่งพิมพ์นำมาประยุกต์ใช้ โดยการใช้หัวเรื่องเป็นสิ่งที่แสดงหมวดหมู่เนื้อหา ช่วยให้ผู้ใช้งานทราบถึงส่วนของเนื้อหาที่ปรากฏ เหมือนที่ใช้ในการออกแบบหน้าหนังสือโดยทั่วไป เป็นการแสดงถึงหมวดหมู่ข้อมูลว่าในขณะนี้ผู้ใช้งานกำลังอยู่ในส่วนใดของเนื้อหา

การใช้สีเป็นเครื่องชี้นำบอกหัวข้อต่างๆ (Highlighting) โดยการจัดหมวดหมู่ของเนื้อหาแยกประเภทโดยใช้สีแบ่งกลุ่มข้อมูล เนื่องจากสีเป็นรูปแบบของการมองเห็นได้อย่างชัดเจนและสื่อได้อย่างรวดเร็ว หากผู้ใช้งานเคยเข้ามาใช้งานในระบบแล้วผู้ใช้งานไม่ต้องอ่านที่หัวข้อแสดงรายการนั้นๆเลย ใช้วิธีการจดจำสีแทนลักษณะข้อมูลนั้นได้ทันที

คุณลักษณะพิเศษของสื่ออินเทอร์เน็ตที่นักออกแบบไม่ควรมองข้ามคือรูปแบบของการเคลื่อนไหวได้ขององค์ประกอบเรขาคณิตต่างๆ เป็นสิ่งที่ควรนำมาใช้ให้เป็นประโยชน์ในงานออกแบบ คือการใช้การเคลื่อนไหวเพื่อบ่งบอกตำแหน่งที่อยู่ โดยการใช้คุณสมบัติการปฏิสัมพันธ์ (Interactive) ให้กับระบบ เช่น การออกแบบเครื่องมือนำทางให้มีลักษณะเหมือนปุ่ม 3 มิติ เมื่อผู้ใช้คลิกที่ภาพปุ่มก็จะยุบตัวลงไปเหมือนกับการกดปุ่มจริง แสดงให้ผู้ใช้ทราบว่ากำลังอยู่ที่ตำแหน่งใด ด้วยการใส่ภาพที่แตกต่างจากส่วนอื่น เป็นการใส่มิติที่แตกต่างจากเดิมเพื่อบ่งบอกตำแหน่งที่อยู่

การปรับเปลี่ยนลักษณะขององค์ประกอบ(Visual Elements)ให้แสดงถึงความแตกต่าง เป็นสิ่งที่สามารถสื่อถึงความแตกต่างได้เป็นอย่างดี อาทิเช่น การทำภาพหรือข้อความให้แตกต่างไปจากเดิม อาจออกแบบให้ภาพนั้นๆลดความเข้มของสี หรือทำให้ภาพและข้อความนั้นๆมีสีที่จางลง เป็นที่เข้าใจตรงกันว่าภาพและข้อความนั้นๆไม่สามารถเชื่อมโยงได้ ซึ่งหมายถึงเป็นตำแหน่งที่แสดงอยู่ในปัจจุบัน

ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มีความคิดเห็นที่ควรเลือกใช้ตัวชี้นำ (Cure) ได้แก่ ลูกศรชี้แสดงตำแหน่งปัจจุบัน นับเป็นการสื่อสารที่เน้นย้ำตำแหน่งได้เป็นอย่างดี เช่นเดียวกับการใช้ระบบป้ายสัญญาณในชีวิตประจำวันมาใช้ในงานออกแบบ

ผู้เชี่ยวชาญท่านที่2 ได้เสนอความคิดเห็นเพิ่มเติมในการใช้ระบบเครื่องมือนำทางแบบย้อนกลับ (Recursive Navigation) โดยการแสดงลำดับชั้นของข้อมูลจากหน้าแรกมาจนถึงหน้าปัจจุบัน เช่น Home>Entertainment>Music ทำให้ผู้ใช้ทราบที่มาและลำดับชั้นข้อมูล ว่าตนอยู่ในชั้นข้อมูลที่ลึกลงมาเท่าใด

1.2 การออกแบบเพื่อทราบถึงวิธีการเดินทางในระบบ

ผู้เชี่ยวชาญท่านที่1 ได้ให้ข้อคิดเกี่ยวกับเรื่องของการออกแบบเพื่อทราบถึงวิธีการเดินทางในระบบเป็นการออกแบบที่ให้ผู้รู้สึกได้ว่าสามารถควบคุมระบบได้ตลอดเวลา สามารถควบคุมการเดินทางได้ ด้วยความต้องการขั้นพื้นฐานของเด็กในเรื่องของการสร้างความมั่นใจ และต้องการได้ในสิ่งที่ตนต้องการอย่างรวดเร็ว เพราะเด็กๆมีความอดทนต่ำและไม่มีสมาธิที่ดียาวนานพอที่จะรอข้อมูลต่างๆ ดังนั้นเด็กๆจึงมีความต้องการที่จะทราบถึงวิธีการที่จะเดินทางในระบบและเดินทาง

ออกจากระบบอย่างชัดเจน หากการออกแบบการใช้ระบบสร้างความสับสนและทำให้เด็ก ๆ หลงทาง พวกเขา ก็จะเกิดความเบื่อหน่ายและเดินออกจากระบบไปยังที่อื่นได้อย่างง่ายดาย

ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านได้ให้ข้อเสนอแนะที่ตรงกันว่า แท้จริงแล้วผู้ใช้ในวัย 9-12 ปี มีความเข้าใจในรูปแบบของสื่ออินเทอร์เน็ตได้ดีทีเดียว มีความเข้าใจในวิธีการทำงานของระบบปฏิบัติการ (Browser) เช่น การใช้ปุ่ม BACK ในระบบปฏิบัติการเพื่อการย้อนกลับไปในหน้าที่ผ่านมา นับว่าเด็ก ๆ มีความเข้าใจในการเดินทางได้ดี ซึ่งเป็นหน้าที่ของนักออกแบบที่จะอำนวยความสะดวกในการเดินทาง

กลุ่มผู้เชี่ยวชาญได้เลือกวิธีการที่เสนอแนะไว้ในแบบสอบถาม คือ การใช้รูปแบบแถบเครื่องมือนำทาง (Navigation Bar) โดยประกอบด้วยกลุ่มรายการต่างๆ ภายในไซต์ ทั้งนี้ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 1 ได้ให้ข้อคิดว่า รายการหลักของข้อมูลควรมีเพียง 5-7 รายการจึงจะเหมาะสม จากนั้นจึงค่อยแยกรายการย่อยแตกออกมาจากรายการหลัก

นอกจากนี้การใช้วิธีการ Search Box ให้ป้อนคำสำคัญ (Key Word) และเลือกการค้นหา (Search) เป็นการนำเสนอวิธีการที่ดีให้ผู้ใช้ได้ค้นพบในสิ่งที่ตนต้องการอย่างรวดเร็ว โดยไม่ต้องผ่านชั้นข้อมูลในหลายระดับชั้น นับเป็นทางเลือกของการเดินทางที่ควรนำเสนอไว้ นอกจากนี้ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 3 ได้เสนอแนะถึงการเลือกรูปแบบของป้อนคำสำคัญ (Key Word) และเลือกการค้นหา (Search) ว่ามีข้อจำกัดในด้านของการกำหนดคำที่ใช้ค้นหา ควรใช้คำที่มีความหมายเป็นที่เข้าใจตรงกันและครอบคลุม

การใช้รูปแบบกราฟฟิกเชื่อมโยงแบบ Image Map ซึ่งใช้ในการนำเสนอในหน้าแรก หรือหน้าโฮมเพจ จะช่วยเสริมความน่าสนใจให้กับผู้ใช้ที่เป็นเด็ก โดยนำเสนอในรูปแบบของภาพการ์ตูน ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 1 ให้ข้อคิดเพิ่มเติมว่านักออกแบบควรคำนึงถึงภาพรวมขององค์ประกอบสำคัญ แสดงถึงเนื้อเรื่องที่เกี่ยวข้องเนื่องกัน จะช่วยส่งเสริมภาพลักษณ์ได้เป็นอย่างดี เป็นการเน้นย้ำตราสินค้าได้ไปในตัว

สำหรับการเลือกใช้วิธี Pull-Down Menu เรียงตามลำดับตัวอักษร, การสร้างคำสำคัญ / สร้างดัชนี หรือ สร้างสารบัญเสริม แสดงเป็นรายการหรือกลุ่มรายการมาให้เลือก (Index System),

การใช้ระบบสารบัญ (Table of Contents) ตามโครงสร้างลำดับชั้นข้อมูล และการใช้ระบบแผนที่เว็บไซต์ (Site Map) แสดงโครงสร้างข้อมูล ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านได้ให้ข้อเสนอแนะว่ารายการดังกล่าวมีความเหมาะสมเช่นกัน ซึ่งนักออกแบบควรเลือกใช้ตามความเหมาะสมของโครงสร้างข้อมูล

1.3 การออกแบบเพื่อทราบถึงการเปลี่ยนแปลงของข้อมูลที่จะเกิดขึ้น

การออกแบบเพื่อทราบถึงการเปลี่ยนแปลงของข้อมูลที่จะเกิดขึ้น เป็นขั้นตอนที่ทำให้ผู้ใช้รับทราบถึงปฏิกิริยาตอบรับ โดยการใช้คุณสมบัติของการปฏิสัมพันธ์ของสื่อ เช่น เกิดการเปลี่ยนแปลงหรือแสดงคำอธิบายรายละเอียดของรายการนั้นๆ ขึ้นมาเมื่อเลื่อนเมาส์ผ่าน ทำให้ผู้ใช้ทราบหากทำการปฏิสัมพันธ์กับองค์ประกอบนั้นแล้วจะมีสิ่งที่แสดงรายการเกิดขึ้น ทำให้ผู้ใช้ทราบถึงข้อมูลที่ต้องการนำเสนอในแต่ละเนื้อหา ซึ่งการแสดงผลอาจอยู่ในลักษณะของรูปภาพ หรือ ข้อความ

ทั้งนี้ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านได้ให้ข้อเสนอแนะว่า ในช่วงเวลาของการรอคอย ได้แก่ในระหว่างของการเปลี่ยนหน้า ในขั้นตอนนี้ นักออกแบบควรจะต้องแสดงให้เห็นได้แก่ทราบว่าจะต้องรอกวามควรใช้ภาพสัญลักษณ์ที่สื่อความหมายของการรอคอย เช่น ภาพนาฬิกาทราย หรือ แสดงข้อความบ่งบอก เป็นการชี้แจงให้เด็กทราบว่ากำลังจะมีการเปลี่ยนแปลงของข้อมูลเกิดขึ้น

1.4 การออกแบบเพื่อให้ทราบถึงสิ่งนั้นได้เกิดขึ้นแล้วอย่างชัดเจน

นักออกแบบควรคำนึงถึงประเด็นเด่นของสื่อทางด้านการปฏิสัมพันธ์ (Interaction) ระหว่างงานออกแบบกับผู้ใช้ ใช้ข้อได้เปรียบของสื่อเป็นแรงจูงใจ เช่น การออกแบบภาพปุ่มให้มีมิติที่ยุบตัวลงเหมือนกับการกดปุ่มจริง ซึ่งการเปลี่ยนแปลงรูปลักษณะขององค์ประกอบต่างๆ ให้แตกต่างกันไปจากเดิม เช่น การเปลี่ยนสี ขนาด หรือเกิดเสียงประกอบ เป็นต้น

ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 3 ได้นำเสนอข้อสรุปของหลักการในข้อนี้ว่า อยู่ที่การทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจนระหว่างสิ่งที่มีอยู่กับสิ่งใหม่

1.5 การออกแบบเพื่อให้ทราบถึงวิธีการปฏิสัมพันธ์(Interaction)

ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 1 เสนอแนะว่านักออกแบบควรจัดวางแบ่งสัดส่วนของส่วนที่เป็นเครื่องมือนำทางซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สามารถทำการปฏิสัมพันธ์(Interaction)ได้ แยกจากส่วนที่เป็นเนื้อหา รายละเอียดของข้อความที่เป็นส่วนไม่มีสิ่งตอบสนอง จะเป็นการแบ่งหน้าที่การทำงานของพื้นผิวหน้าจอที่ชัดเจน ลดเวลาในการทำความเข้าใจเรื่องการทำงานขององค์ประกอบต่างๆ

ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 2 เสนอแนวคิดที่ว่า ควรมีลักษณะประกอบกันขององค์ประกอบที่สื่อสารอย่างชัดเจนว่าเป็นส่วนที่สามารถทำการปฏิสัมพันธ์(Interaction)ได้ เช่น การเลื่อนเมาส์ผ่านหรือการคลิกที่ส่วนใดส่วนหนึ่งของหน้าจอแล้วเกิดการเปลี่ยนแปลงโดยการเปลี่ยนสี เปลี่ยนรูปร่าง เป็นต้น

1.6 การออกแบบเพื่อให้ทราบและเข้าใจความหมายของส่วนประกอบต่างๆ

ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มีความคิดเห็นตรงกันว่า เด็กวัย 9 –12 ปีมีการรับรู้ภาพสัญลักษณ์ที่ไม่มีรายละเอียดซับซ้อนมากเกินไป หรือ ถูกตัดทอนมากเกินไปเช่นกัน ดังนั้นการออกแบบควรคำนึงถึงลักษณะการรับรู้และความพึงใจ เช่น การใช้ภาพสัญลักษณ์ที่คุ้นเคยเป็นภาพลายเส้นการ์ตูน ได้แก่ รูปบ้าน แทนคำว่า “HOME” เป็นต้น การเลือกใช้ภาพสัญลักษณ์ต่างๆ ควรคำนึงถึงประสบการณ์จริงของเด็ก นำเสนอในสิ่งของรอบตัวที่เด็กคุ้นเคย สิ่งแวดล้อมของเด็ก การใช้สิ่งต่างๆ เหล่านั้นนับเป็นผลดีเพราะทำให้เด็กสามารถเชื่อมโยงความรู้และประสบการณ์จริงได้ และการใช้ภาพสัญลักษณ์นี้ยังสามารถช่วยสร้างแรงดึงดูดใจให้เด็กสนใจในสิ่งที่ต้องการสื่อสารมากขึ้น

การออกแบบเพื่อให้ทราบและเข้าใจความหมายของส่วนประกอบต่างๆสามารถใช้วิธีการออกแบบ โดยการใช้ขนาดเปรียบเทียบ (Relative size) ขององค์ประกอบต่างๆในหน้าเว็บจะช่วยสื่อความหมายถึงความสำคัญของสิ่งหนึ่งต่อสิ่งอื่นๆ โดยองค์ประกอบที่มีขนาดใหญ่ย่อมสามารถดึงดูดความสนใจของผู้ใช้ได้ก่อน และยังแสดงถึงความสำคัญที่มีเหนือองค์ประกอบขนาดเล็ก เช่น การกำหนดหัวข้อเรื่องต่างๆให้มีขนาดใหญ่กว่าเนื้อหาเสมอ เพื่อแสดงให้เห็นได้ชัดเจนและรับทราบถึงความสำคัญที่นำเสนอ หากกำหนดในส่วนของหัวข้อที่มีขนาดเล็กกว่าเนื้อหาจะส่งผลให้เกิดการสับสน

2.แนวทางการสร้างกฎความคงตัว (Consistency)

การออกแบบเพื่อให้เกิดลักษณะความคงตัว เป็นการออกแบบที่แสดงถึงความเป็นเอกภาพในงาน ทำให้ผู้ใช้ทราบถึงลักษณะโดยรวมของงาน และเน้นย้ำถึงความเป็นระบบเดียวกันของงาน ทั้งนี้การสร้างกฎความคงตัว เป็นตัวชี้แนะที่มองเห็นได้อย่างสำคัญที่ทำให้ผู้ใช้ทราบว่ากำลังอยู่ในเว็บไซต์เดียวกัน เนื่องจากผู้ใช้จะรู้สึกที่เว็บไซต์เป็นเสมือนสถานที่จริง ถ้าลักษณะของแต่ละหน้าเว็บไซต์เดียวกันมีความแตกต่างกันมาก ผู้ใช้จะเกิดความสับสนและไม่แน่ใจว่ากำลังอยู่ในเว็บไซต์เดิมหรือไม่

ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านให้ความสำคัญกับการออกแบบที่ใช้รูปแบบลักษณะของตัวอักษรรูปแบบตรงตลอดทั้งไซต์ รวมถึงลักษณะการจัดวางตัวอักษรที่คงตัวเช่นกันในทุกๆหน้า ซึ่งนักออกแบบควรให้ความสำคัญกับขนาดและสีตัวอักษรที่ตรงกัน รูปแบบของตัวอักษรที่เป็นหัวเรื่องควรใช้รูปแบบเดียวกันทุกหน้า เช่น หากเลือกใช้ภาพอักษรในรูปของกราฟิกเป็นหัวเรื่องก็ควรใช้รูปแบบนี้ในทุกหน้า มิใช่ใช้สลับกับการนำเสนอกที่เป็นรูปแบบตัวอักษร ทั้งนี้การเลือกใช้รูปแบบของตัวอักษรนั้นสามารถปรับเปลี่ยนให้ทำหน้าที่ของการนำเสนอความสำคัญที่ต่างกันได้ โดยการเน้นที่ความหนาของตัวอักษร หรือปรับขนาดให้ใหญ่ขึ้น เป็นต้น

ลักษณะความคงตัวของภาพประกอบควรคำนึงถึงเนื้อหาและรูปแบบที่จะนำเสนอ ซึ่งควรมีลักษณะโครงเรื่อง(Theme)เดียวกัน หรือ แสดงความเป็นรูปลักษณ์ขององค์กร อาจเลือกใช้การออกแบบภาพประกอบที่แสดงถึงบุคลิกขององค์กร ยึดเป็นภาพรวมสำหรับการออกแบบให้เกิดความคงตัวตรงกันตลอดทั้งไซต์ ทั้งนี้นักออกแบบสามารถเลือกใช้ลักษณะของภาพประกอบที่หลากหลายในการนำเสนอ เช่น ภาพลายเส้น หรือ ภาพถ่าย แต่ควรจัดให้เป็นหมวดหมู่

การใช้โทนสีที่มีความคล้ายคลึงกันตลอดทั้งเว็บไซต์ ช่วยสร้างความรู้สึกถึงบริเวณสถานที่เป็นการสร้างขอบเขตของเว็บไซต์ ที่สัมผัสได้ด้วยสายตา และยังทำให้ผู้ใช้รับทราบว่าตนกำลังอยู่ในเว็บไซต์นั้นๆ

การจัดวางตำแหน่งของเครื่องมือนำทางที่อยู่ในตำแหน่งเดียวกันของทุกๆหน้า ซึ่งหมายถึงรวมถึงจำนวนของรายการ และ ลำดับของรายการที่คงที่ เพื่อเสริมให้เด็กคุ้นเคยและใช้งานได้อย่างสะดวกเพราะสามารถคาดล่วงหน้าถึงตำแหน่งเครื่องมือนำทาง รวมทั้งลดระยะเวลาที่จะ

ต้องทำความเข้าใจกับองค์ประกอบต่างๆอีกในทุกๆหน้า ประหยัดเวลาในการสื่อสาร ซึ่งหมายรวมถึงจำนวนของรายการ และ ลำดับของรายการที่คงที่

ลักษณะของการปฏิสัมพันธ์ควรอยู่ในตำแหน่งที่ชัดเจนและเป็นตำแหน่งที่แน่นอนในทุกๆหน้า เด็กค้นพบได้โดยง่าย มีความเด่นชัดด้วยวิธีการออกแบบให้แตกต่างจากส่วนที่ไม่สามารถทำการปฏิสัมพันธ์ได้ ซึ่งการกระทำใดที่เกิดขึ้นควรมีวิธีการเดียวกันตลอดทั้งไซต์ เมื่อมีการปฏิสัมพันธ์ที่องค์ประกอบใดๆ ปฏิกริยาที่เกิดขึ้นควรคงเดิม เช่น เมื่อนำเมาส์ไปวางไว้เหนือกราฟิกใดๆ แล้วเกิดการเปลี่ยนแปลงของสีหรือลักษณะของกราฟิกควรเป็นรูปแบบเดียวกัน มีความคงตัวของลักษณะที่เปลี่ยนแปลง

ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านได้ให้ข้อสรุปของหลักการออกแบบที่มีลักษณะความคงตัวว่า ควรเริ่มที่การกำหนดรูปแบบมาตรฐาน (Style Guide) เช่น เลือกรูปแบบให้มีลักษณะสม่ำเสมอตลอดทั้งไซต์ในการจัดหน้า จะช่วยให้งานออกแบบมีความสะดวกยิ่งขึ้น

3. แนวทางการออกแบบในรูปแบบของความเรียบง่าย (Simplicity)

กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับแนวทางการออกแบบในรูปแบบของความเรียบง่ายว่า คือการทำให้เรียนรู้ง่ายและใช้งานได้ง่าย เป็นการใช้หลักการออกแบบเพื่อลดปริมาณข้อมูล มีความเป็นระเบียบ(Orderly) และชัดเจน (Clear)

ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มีความเห็นพ้องต้องกันในการเลือกใช้ตัวอักษรที่พิจารณาถึง “ความอ่านได้”(Readability) และ “ความอ่านง่าย” (Legibility)และไม่มีผลกระทบต่อสายตา คำนึงถึงธรรมชาติของการกวาดสายตาจากซ้ายไปขวา และนักออกแบบควรระวังในเรื่องของสีตัวอักษรกับสีพื้น เนื่องจากเป็นส่วนช่วยเสริมความอ่านง่าย

ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 2 ได้เสนอแนะเพิ่มเติมในเรื่องของการเลือกใช้รูปแบบตัวอักษรที่แตกต่างไปตามลักษณะการใช้งาน เช่น ตัวอักษรที่ทำหน้าที่เป็นหัวข้อ หรือ เนื้อหาข้อความควรมีความแตกต่างกันทั้งขนาดและสีเพื่อความสะดวกในการจำแนกข้อมูลของผู้ใช้

การออกแบบโดยคำนึงถึงความเรียบง่ายเป็นสิ่งช่วยเสริมแรงจูงใจให้กับเด็ก เนื่องจากเด็กเป็นผู้ใช้ที่มีความอดทนต่ำ ดึงการใช้ภาพที่เรียบง่ายมีการประมวลผลที่รวดเร็วเป็นสิ่งที่นักออกแบบควรให้ความสำคัญ และการเลือกใช้ภาพที่สื่อความหมายชัดเจนง่ายต่อการเข้าใจ อย่างเช่น ภาพการ์ตูน และภาพควรมีความสอดคล้องกับประสบการณ์ของเด็ก

ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน เสนอแนะแนวทางที่ตรงกันว่า การใช้สีเป็นสิ่งช่วยเสริมความเข้าใจ โดยการใช้สีแบ่งแยกกลุ่มข้อมูล เช่น หัวข้อ A ใช้สีฟ้าเป็นพื้นหลัง และ หัวข้อ B ใช้สีเหลืองเป็นสีพื้นหลัง เป็นต้น

ระบบเครื่องมือนำทางที่เรียบง่ายชัดเจนจะช่วยนำทางได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้ระบบเครื่องมือนำทางในเว็บไซต์ แม้จะไม่มีรูปหรือเครื่องหมายใดๆแต่มีตัวอักษรอธิบายข้อมูลที่เข้าใจได้ดีก็ถือว่าเพียงพอ

กลุ่มผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อสรุปหลักการสำคัญของความเรียบง่ายคือ การสื่อสารเนื้อหาถึงผู้ใช้ โดยจำกัดองค์ประกอบเสริมที่เกี่ยวข้องกับการนำเสนอให้เหลือเฉพาะสิ่งที่จำเป็น มีรูปแบบที่เรียบง่ายไม่ซับซ้อน ใช้งานสะดวก เป็นการสื่อสารเนื้อหาถึงผู้ใช้โดยจำกัดองค์ประกอบเสริมที่เกี่ยวข้องกับการนำเสนอให้เหลือเฉพาะสิ่งที่จำเป็นเท่านั้น

4. แนวทางการออกแบบในรูปแบบของการแสดงผลย้อนกลับ (Feed Back)

การตอบสนองความต้องการหรือความเข้าใจของเด็ก เริ่มต้นด้วยการแสดงตำแหน่งปัจจุบันให้รับทราบ อาจด้วยวิธีการเปลี่ยนแปลงสี หรือลักษณะของรายการปัจจุบันให้แตกต่าง เช่น ปรับระดับความเข้มจางของสี การใช้ลูกศรแสดงตำแหน่ง

การใช้วิธีการปฏิสัมพันธ์โดยการนำเมาส์ไปวางไว้เหนือกราฟิก (Roll Over) แล้วทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบนั้นๆ หรือแสดงคำอธิบายรายละเอียดของรายการ เป็นสัญญาณเตือนให้ผู้ใช้ทราบถึงบางสิ่งบางอย่างที่จะเกิดขึ้น ทั้งนี้ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 1 กล่าวว่าคำอธิบายประกอบเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยชี้นำให้ผู้ใช้เกิดความเข้าใจได้ดีขึ้น

การแสดงผลย้อนกลับเป็นการออกแบบเพื่อให้เกิดการตอบสนองการกระทำของผู้ใช้ หรืออีกนัยหนึ่งคือมีปฏิกิริยาตอบรับ เกิดการตอบสนองในลักษณะหนึ่งลักษณะใด เพื่อเป็นสัญญาณเตือนถึงการเปลี่ยนแปลงจะทำให้บางสิ่งบางอย่างขึ้น ซึ่งมีรูปแบบของการตอบสนองหลายแบบ เช่น การเปลี่ยนแปลงภาพ การเปลี่ยนแปลงขนาด และการเปลี่ยนสี เป็นต้น

5. แนวทางการออกแบบในรูปแบบของความสอดคล้องกัน (Visual Uniformity)

ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านให้ข้อคิดเกี่ยวกับหลักการออกแบบในรูปแบบของความสอดคล้องกันว่า เป็นการสร้างให้ผู้รับสารเกิดการจดจำในข้อมูลและสร้างความพึงพอใจกับผู้รับสาร

ลักษณะการเลือกใช้อองค์ประกอบต่างๆ อาทิเช่น ตัวอักษร, สี, ภาพประกอบ ควรมีความสอดคล้องกับลักษณะรูปแบบ หรือเค้าโครงเรื่องเป็นอันดับแรก โดยการออกแบบสิ่งต่างๆ ให้ความสัมพันธ์กับเนื้อหาของเว็บไซต์ ซึ่งหมายรวมถึงการคำนึงถึงบุคลิกลักษณะของเว็บไซต์ เนื้อหาและเป้าหมายในการนำเสนอ การออกแบบบุคลิกที่สอดคล้องกับเนื้อหาช่วยให้เด็กๆ เข้าถึงเนื้อหาได้ดีขึ้น ความสอดคล้องจึงหมายถึง การออกแบบที่สามารถสะท้อนถึงเอกลักษณ์และลักษณะขององค์กรนั้นๆ ได้อย่างกลมกลืน ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 1 ได้เสนอข้อคิดเพิ่มเติมว่า การสร้างความสอดคล้องและความกลมกลืนขององค์ประกอบต่างๆ ที่สามารถสะท้อนถึงเอกลักษณ์และลักษณะขององค์กรนั้นๆ เป็นส่วนช่วยส่งเสริมให้ผู้ใช้งานทราบว่าตนยังอยู่ที่หน้าเว็บเดิมได้เป็นอย่างดี

การเลือกใช้สีให้สอดคล้องกันในแต่ละส่วน โดยการคุมชุดของสี เช่น เลือกใช้ชุดสีร้อนหรือ ชุดสีเย็น จะมีผลต่อรูปแบบโดยรวม เป็นการจัดกลุ่มส่วนที่มีความสัมพันธ์กันให้อยู่ในกลุ่มเดียวกัน

การจัดวางสิ่งที่สัมพันธ์กันให้อยู่ในกลุ่มเดียวกัน วิธีการที่นำมาใช้อาจเริ่มจากการใช้สีเหมือนกัน หรือ การตีกรอบจัดกลุ่มจะทำให้ผู้ใช้แยกส่วนต่างๆ เป็นกลุ่มได้ ตัวอย่างที่ดีของการจัดกลุ่มความสอดคล้องกัน คือ การเลือกใช้แถบเครื่องมือนำทาง ซึ่งเป็นการรวบรวมหัวข้อรายการต่างๆ ไว้เข้าด้วยกันในตำแหน่งเดียว ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 2 ได้ให้ข้อเสนอแนะที่แตกต่างว่า นักออกแบบควรกำหนดรูปแบบให้ชัดเจนในการจัดวางตำแหน่งให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

6. แนวทางการออกแบบที่มีความสมดุล (Balance)

กลุ่มผู้เชี่ยวชาญให้ข้อเสนอแนะถึงการจัดวางส่วนสำคัญ 4 ส่วนคือ สัญลักษณ์ขององค์กราฟ ตัวอักษร และ เครื่องมือนำทาง นอกจากนี้ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 1 ได้ให้คำจำกัดความของแนวทางการออกแบบที่มีความสมดุลว่า หมายถึงองค์ประกอบทุกสิ่งมีความสมดุลทางความคิดสร้างสรรค์ เป็นการจัดสมดุลในเรื่องของน้ำหนักและช่องว่างเพื่อการสร้างความสบายในการมอง

กลุ่มผู้เชี่ยวชาญท่านมีความเห็นพ้องกันว่า ควรใช้รูปแบบของการจัดสมดุลแบบซ้าย – ขวา มากกว่าแบบบน – ล่าง

7. แนวทางการออกแบบในรูปแบบของการปรับแนว (Alignment)

ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านมีความเห็นพ้องต้องกันว่า นักออกแบบควรเลือกการปรับแนวเพียงอย่างใดอย่างหนึ่งเท่านั้นบนหน้าเว็บ การออกแบบรูปแบบของการปรับแนวที่เหมาะสมสำหรับเด็กวัย 9-12 ปี คือการปรับแนวแบบการปรับชิดซ้าย (Flush left) ซึ่งสอดคล้องกับธรรมชาติการมองและการอ่านในภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยเริ่มจากซ้ายไปขวา จากบนลงล่าง

8. แนวทางการออกแบบในรูปแบบของการตัดกัน (Contrast)

ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านได้ให้ข้อสรุปของแนวทางการออกแบบในรูปแบบของการตัดกันว่า การตัดกันจะนำสายตาไปสู่จุดที่ต้องการนำเสนอ เกิดการตอบสนองอย่างรวดเร็ว เพราะสิ่งที่มีความตัดกันจะนำสายตาส่งลำดับชั้นของสิ่งที่ต้องการสื่อและผู้ใช้สามารถกวาดสายตาดูอย่างฉิวเฉียด ในทิวแถวของรายการนั้นๆ เพื่อคัดเลือกสิ่งที่ต้องการออกมา เช่น การใช้สีที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน หรือการใช้ขนาดเปรียบเทียบ (Relative size) ขององค์ประกอบต่างๆ โดยองค์ประกอบที่มีขนาดใหญ่ย่อมสามารถดึงดูดความสนใจของผู้ใช้ได้ นักออกแบบจึงควรใช้หลักการของการตัดกันเพื่อเน้นในจุดสำคัญ

การตัดกันเป็นตัวช่วยเสริมความเข้าใจให้กับเด็กได้ เช่น การออกแบบเครื่องมือนำทางที่ทำให้มองเห็นชัดเจนว่าเป็นสิ่งที่เด็กๆ สามารถทำการปฏิสัมพันธ์ได้ โดยการออกแบบเครื่องมือนำทางแสดงการตัดกันระหว่างเครื่องมือนำทางกับพื้นหลัง เป็นการแสดงให้เห็นทราบดีว่าเป็นส่วนที่คลิกได้ เช่น การออกแบบข้อความเชื่อมโยงให้เป็นข้อความที่มีการขีดเส้นใต้ หรือ สีที่แตกต่างกับข้อความ

อื่นๆ ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 1 ยังเสนอแนะเพิ่มเติมว่า การตัดกันเป็นหลักของความงามอย่างหนึ่ง และยังอำนวยความสะดวกแก่ผู้ใช้ไม่ให้เกิดความสับสน ลดความเมื่อยล้าของสายตา

9. แนวทางการออกแบบในรูปแบบของความใกล้ชิด (Proximity)

กลุ่มผู้เชี่ยวชาญได้สนับสนุนแนวคิดของการออกแบบในรูปแบบของความใกล้ชิดว่า นักออกแบบควรใช้หลักการของความใกล้ชิดในการรวมองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกันให้อยู่ใกล้ชิดกัน เช่น คำบรรยายใต้ภาพควรจัดวางให้ใกล้ชิดกับภาพที่จะบรรยาย ซึ่งสิ่งก็เป็นส่วนเชื่อมโยงบริเวณต่างๆ เข้าด้วยกัน บริเวณที่มีสีเดียวกันจะมีความสำคัญเท่ากัน แนวทางการออกแบบที่ใช้หลักการของความใกล้ชิด คือ การรวมสิ่งที่เกี่ยวข้องกันให้อยู่ใกล้ชิดกันทางด้านกายภาพ ไปในทิศทางเดียวกัน เนื่องจากวัตถุที่ถูกจัดให้อยู่ห่างกันทางด้านกายภาพแล้ว วัตถุทั้งสองจะไม่มี ความเกี่ยวข้องซึ่งกันและกันอีกต่อไป

10. แนวทางการออกแบบในรูปแบบของสุนทรียศาสตร์ (Aesthetic)

กลุ่มผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อคิดเห็นในเรื่องของสุนทรียศาสตร์ว่า ความงามเป็นรสนิยมที่ควรแสดงออกมา เป็นการสร้างความน่าประทับใจ และทำหน้าที่เป็นการสร้างจุดสนใจได้อย่างดีทีเดียว

ซึ่งทั้งนี้ควรออกแบบโดยคำนึงถึงความชอบของเด็กๆ การใช้องค์ประกอบต่างๆ (Visual element) ที่เข้ากันอย่างสวยงามและมีความสัมพันธ์กัน

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามแบบประเมินกำหนดคะแนนมาตราส่วนแสดงค่า 5 ระดับ (Rating Scale) โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน แยกตามวัตถุประสงค์ดังนี้

- 2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะที่เหมาะสมของตัวอักษร
- 2.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะที่เหมาะสมของเครื่องหมายนำทาง
- 2.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะที่เหมาะสมของสี
- 2.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะที่เหมาะสมของภาพประกอบ
- 2.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะที่เหมาะสมของโครงสร้างและการจัดวางองค์ประกอบ

ตารางที่ 3 การนำเสนอค่าสถิติของระดับความคิดเห็นตามจำนวนของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อลักษณะหรือประเภทตัวอักษร (Type-Classification) ที่เหมาะสมของตัวอักษรหัวเรื่อง (Head Line)

ลำดับ	ลักษณะหรือประเภทตัวอักษร (Type - Classification) ที่เหมาะสมของตัวอักษรหัวเรื่อง (Head Line)	จำนวนผู้เชี่ยวชาญที่แสดงตามลำดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ค่อนข้างเห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	
1.	ควรใช้ตัวมีฐาน (Serif)	0	0	3	0	0	3
2.	ควรใช้ตัวไม่มีฐาน (Sans Serif)	1	2	0	0	0	4.3
3.	ควรใช้ตัวอักษรแบบตัวเขียน (Script)	0	0	0	1	2	1.3
4.	ควรใช้ตัวอักษรแบบตัวอาลักษณ์ (Text Letter)	0	0	1	2	0	2.3
5.	ควรใช้ตัวอักษรในรูปร่างของภาพ (Letter as Image)	1	2	0	0	0	4.3

จากตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อลักษณะหรือประเภทตัวอักษร (Type-Classification) ที่เหมาะสมของตัวอักษรหัวเรื่อง (Head Line) โดยการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยเรียงตามลำดับความเหมาะสม ดังนี้

- 3.1 ประเภทตัวอักษร (Type-Classification) แบบตัวไม่มีฐาน (Sans Serif) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.3 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก

3.2 ประเภทตัวอักษร (Type-Classification) แบบตัวอักษรในรูปร่างของภาพ (Letter as Image)

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.3 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก

3.3 ประเภทตัวอักษร (Type-Classification) แบบตัวมีฐาน (Serif)

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

3.4 ประเภทตัวอักษร (Type-Classification) แบบตัวอักษณัฒณ (Text Letter)

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.3 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับน้อย

3.5 ประเภทตัวอักษร (Type-Classification) แบบตัวเขียน (Script)

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.3 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

เมื่อพิจารณาจากการแปลค่าเฉลี่ยในระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญดังกล่าวจะเห็นว่ ลักษณะหรือประเภทตัวอักษร (Type-Classification) ที่ควรนำมาใช้ในการออกแบบตัวอักษรหัวเรื่อง (Head Line) บนพื้นผิวหน้าจอคอมพิวเตอร์สำหรับเด็กวัย 9-12 ปี คือ ตัวไม่มีฐาน (Sans Serif) เช่น Comic Sans, Arial, Cordia New เป็นต้น และตัวอักษรในรูปร่างของภาพ (Letter as Image) โดยมีระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับมากเท่ากัน

ส่วนตัวมีฐาน (Serif) เช่น Times New Roman, Courier New, Book Anitique เป็นต้น มีระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง หากแต่ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความคิดเห็นเพิ่มเติมว่า ตัวอักษรประเภทนี้ไม่ค่อยเหมาะสมสำหรับการใช้เป็นหัวเรื่องเพราะยังมีปัญหาในการเปลี่ยนแปลงน้ำหนักและความหนาของลายเส้น

สำหรับแบบตัวเขียน (Script) และตัวอักษณัฒณ (Text Letter) มีระดับความเหมาะสมในระดับน้อยและน้อยที่สุด ตามลำดับ ทั้งนี้เนื่องจากรูปแบบของตัวอักษรดังกล่าว มีรูปแบบที่ยากต่อการเข้าใจสำหรับเด็กวัย 9-12 ปี

ตารางที่ 4 การนำเสนอค่าสถิติของระดับความคิดเห็นตามจำนวนของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแบบตัวอักษร (Type-Spectiment) ที่เหมาะสมของตัวอักษรหัวเรื่อง (Head Line)

ลำดับ	แบบตัวอักษร (Type-Spectiment) ที่เหมาะสมของตัวอักษรหัวเรื่อง (Head Line)	จำนวนผู้เชี่ยวชาญที่แสดงตามลำดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ค่อนข้างเห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	
1.	ควรใช้ตัวอักษรแบบตัวบางพิเศษ (Extra Light)	0	0	0	0	3	3
2.	ควรใช้ตัวอักษรแบบตัวบาง (Light)	0	0	0	0	3	3
3.	ควรใช้ตัวอักษรแบบตัวกลาง (Medium)	0	0	2	1	0	2.6
4.	ควรใช้ตัวอักษรแบบตัวหนา (Bold)	0	1	2	0	0	3.3
5.	ควรใช้ตัวอักษรแบบตัวหนาพิเศษ (Extra Bold)	1	2	0	0	0	4.3
6.	ควรใช้ตัวอักษรแบบตัวเอน (Italic)	0	0	0	2	1	1.6
7.	ควรใช้ตัวอักษรแบบตัวขยาย (Extended)	0	2	1	0	0	3.6
8.	ควรใช้ตัวอักษรแบบตัวบีบ (Condensed)	0	0	0	2	1	1.6

จากตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแบบตัวอักษร (Type-Spectiment) ที่เหมาะสมของตัวอักษรหัวเรื่อง (Head Line) โดยการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยเรียงตามลำดับความเหมาะสม ดังนี้

4.1 แบบตัวอักษร (Type-Spectiment) แบบตัวหนาพิเศษ (Extra Bold)

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.3 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก

4.2 แบบตัวอักษร (Type-Spectiment) แบบตัวขยาย (Extended)

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.6 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

4.3 แบบตัวอักษร (Type-Spectiment) แบบตัวหนา (Bold)

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.3 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

4.4 แบบตัวอักษร (Type-Spectiment) แบบตัวกลาง (Medium)

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.6 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

4.5 แบบตัวอักษร (Type-Spectiment) แบบตัวเอน (Italic)

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.6 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับน้อย

4.6 แบบตัวอักษร (Type-Spectiment) แบบตัวบีบ (Condensed)

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.6 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับน้อย

4.7 แบบตัวอักษร (Type-Spectiment) แบบตัวบางพิเศษ (Extra Light)

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

4.8 แบบตัวอักษร (Type-Spectiment) แบบตัวบาง (Light)

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

เมื่อพิจารณาจากการแปลความหมายค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญดังกล่าว พบว่า แบบตัวอักษร (Type-Spectiment) ที่ควรเลือกใช้ในการออกแบบตัวอักษรหัวเรื่อง (Head Line) คือแบบตัวอักษรแบบตัวหนาพิเศษ (Extra Bold) ซึ่งมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

ส่วน แบบตัวขยาย (Extended), แบบตัวหนา (Bold) และแบบตัวกลาง (Medium) มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง นักออกแบบสามารถเลือกใช้เมื่อต้องการแสดงถึงบทบาทและความสำคัญของหัวข้อ ตามลำดับ

สำหรับแบบตัวเอน (Italic) และแบบตัวบีบ (Condensed) มีความเหมาะสมในการเลือกใช้เป็นตัวอักษรหัวเรื่อง (Head Line) ในระดับน้อย นอกนั้นแบบตัวบางพิเศษ (Extra Light) และแบบตัวบาง (Light) มีความเหมาะสมในการเลือกใช้ในระดับน้อยที่สุด

ตารางที่ 5 การนำเสนอค่าสถิติของระดับความคิดเห็นตามจำนวนของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อโครงสร้างตัวอักษร

(Type Structure) ที่เหมาะสมของตัวอักษรหัวเรื่อง (Head Line)

ลำดับ	โครงสร้างตัวอักษร (Type Structure) ที่เหมาะสมของตัวอักษรหัวเรื่อง (Head Line)	จำนวนผู้เชี่ยวชาญที่แสดงตามลำดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ค่อนข้างเห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	
1.	ควรใช้ตัวอักษรแบบตัวพิมพ์ใหญ่ (Upper case) ทั้งข้อความ	1	2	0	0	0	4.3
2.	ควรใช้ตัวอักษรแบบตัวพิมพ์เล็ก (Lower case) ทั้งข้อความ	0	0	0	1	2	1.3
3.	ควรใช้ตัวอักษรแบบตัวพิมพ์ใหญ่ (Upper case) เป็นตัวนำแล้วตามด้วยตัวอักษรแบบตัวพิมพ์เล็ก (Lower case)	0	1	1	1	0	3

จากตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อโครงสร้างตัวอักษร (Type Structure) ที่เหมาะสมของตัวอักษรหัวเรื่อง (Head Line) โดยการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยเรียงตามลำดับความเหมาะสม ดังนี้

5.1 โครงสร้างตัวอักษร (Type Structure) แบบตัวพิมพ์ใหญ่ (Upper case) ทั้งข้อความ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.3 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก

5.2 โครงสร้างตัวอักษร (Type Structure) แบบตัวพิมพ์ใหญ่ (Upper case) เป็นตัวนำแล้วตามด้วยตัวอักษรแบบตัวพิมพ์เล็ก (Lower case)

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

5.3 โครงสร้างตัวอักษร (Type Structure) แบบตัวพิมพ์เล็ก (Lower case) ทั้งข้อความ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.3 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

โครงสร้างตัวอักษร (Type Structure) ที่เหมาะสมของตัวอักษรหัวเรื่อง (Head Line) ที่มีระดับค่าเฉลี่ยสูงสุด ซึ่งหมายถึงความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ตัวอักษรแบบตัวพิมพ์ใหญ่ (Upper case) ทั้งข้อความ เช่น PRODUCT, SHOP เป็นต้น

การใช้ตัวอักษรแบบตัวพิมพ์ใหญ่ (Upper case) เป็นตัวนำแล้วตามด้วยตัวอักษรแบบตัวพิมพ์เล็ก (Lower case) เช่น Product, Shop เป็นต้น มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง และ การใช้ตัวอักษรแบบตัวพิมพ์เล็ก (Lower case) ทั้งข้อความ เช่น product,shop เป็นต้น มีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

ตารางที่ 6 การนำเสนอค่าสถิติของระดับความคิดเห็นตามจำนวนของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อลักษณะที่เหมาะสมของการจัดองค์ประกอบตัวอักษร (Type Composition) สำหรับตัวอักษรหัวเรื่อง (Head Line)

ลำดับ	ลักษณะที่เหมาะสมของการจัดองค์ประกอบตัวอักษร (Type Composition) สำหรับตัวอักษรหัวเรื่อง (Head Line)	จำนวนผู้เชี่ยวชาญที่แสดงตามลำดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ค่อนข้างเห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	
1.	ควรใช้การจัดวางที่มีระเบียบแน่นอน และมีความสม่ำเสมอ (Regular)	2	1	0	0	0	4.6
2.	ควรใช้การจัดวางที่ไม่มีระเบียบแน่นอน และไม่มีสม่ำเสมอ (Irregular)	0	0	0	2	1	1.6
3.	ควรใช้การจัดวางที่มีการเพิ่มขึ้นหรือลดลง (Progressive)	0	0	0	2	1	1.3

จากตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อลักษณะที่เหมาะสมของการจัดองค์ประกอบตัวอักษร (Type Composition) สำหรับตัวอักษรหัวเรื่อง (Head Line) โดยการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยเรียงตามลำดับความเหมาะสม ดังนี้

6.1 การจัดองค์ประกอบตัวอักษร (Type Composition) แบบการจัดวางที่มีระเบียบแน่นอนและมีความสม่ำเสมอ (Regular)

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.6 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

6.2 การจัดองค์ประกอบตัวอักษร (Type Composition) แบบการจัดวางที่ไม่มีระเบียบแน่นอนและไม่มีความสม่ำเสมอ (Irregular)

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.6 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับน้อย

6.3 การจัดองค์ประกอบตัวอักษร (Type Composition) แบบการจัดวางที่มีการเพิ่มขึ้นหรือลดลง (Progressive)

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.3 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

การจัดวางที่มีระเบียบแน่นอนและมีความสม่ำเสมอ (Regular) มีระดับค่าเฉลี่ยสูงสุด นับว่ามีความเหมาะสมสำหรับการจัดองค์ประกอบตัวอักษร (Type Composition) ในระดับมากที่สุด

สำหรับการจัดวางที่ไม่มีระเบียบแน่นอนและไม่มีความสม่ำเสมอ (Irregular) และการจัดวางที่มีการเพิ่มขึ้นหรือลดลง (Progressive) จัดอยู่ในเกณฑ์ระดับความเหมาะสมน้อยและน้อยที่สุดตามลำดับ

ตารางที่ 7 การนำเสนอค่าสถิติของระดับความคิดเห็นตามจำนวนของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อตำแหน่งการปรับแนว (Alignment) ที่เหมาะสมของตัวอักษรหัวเรื่อง (Head Line)

ลำดับ	ตำแหน่งการปรับแนว (Alignment) ที่เหมาะสมของตัวอักษรหัวเรื่อง (Head Line)	จำนวนผู้เชี่ยวชาญที่แสดงตามลำดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ค่อนข้างเห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	
1.	ควรใช้ตัวอักษรแบบจัดชิดขวา (Flush Right)	0	0	0	1	2	1.3
2.	ควรใช้ตัวอักษรแบบจัดชิดซ้าย (Flush Left)	2	1	0	0	0	4.6
3.	ควรใช้ตัวอักษรแบบจัดชิดศูนย์กลาง (Centered)	0	0	1	2	0	2.3
4.	ควรใช้ตัวอักษรแบบจัดซ้ายขวาตรงกัน (Justified)	0	0	1	2	0	2.3

ตารางที่ 7 (ต่อ) การนำเสนอค่าสถิติของระดับความคิดเห็นตามจำนวนของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อตำแหน่งการปรับแนว (Alignment) ที่เหมาะสมของตัวอักษรหัวเรื่อง (Head Line)

ลำดับ	ตำแหน่งการปรับแนว (Alignment) ที่เหมาะสมของตัวอักษรหัวเรื่อง (Head Line)	จำนวนผู้เชี่ยวชาญที่แสดงตามลำดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ค่อนข้าง เห็นด้วย	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	
5.	ควรใช้ตัวอักษรแบบจัดล้อมภาพ (Contour)	0	0	0	3	0	2
6.	ควรใช้ตัวอักษรแบบจัดไม่สมดุล (Asymmetrical)	0	0	0	2	1	1.6
7.	ควรใช้ตัวอักษรแบบแนวตั้ง (Vertical Type)	0	0	0	1	2	1.3
8.	ควรใช้ตัวอักษรแบบแนวเฉียง (Inclined Type)	0	0	0	1	2	1.3

จากตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่ตำแหน่งการปรับแนว (Alignment) ที่เหมาะสมของตัวอักษรหัวเรื่อง (Head Line) โดยการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยเรียงตามลำดับความเหมาะสม ดังนี้

7.1 ตำแหน่งการปรับแนว (Alignment) แบบจัดชิดซ้าย (Flush Left)

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.6 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

7.2 ตำแหน่งการปรับแนว (Alignment) แบบจัดชิดศูนย์กลาง (Centered)

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.3 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับน้อย

7.3 ตำแหน่งการปรับแนว (Alignment) แบบจัดซ้ายขวาตรงกัน (Justified)

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.3 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับน้อย

7.4 ตำแหน่งการปรับแนว (Alignment) แบบจัดล้อมภาพ (Contour)

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับน้อย

7.5 ตำแหน่งการปรับแนว (Alignment) แบบจัดไม่สมดุล (Asymmetrical)

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.6 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับน้อย

7.6 ตำแหน่งการปรับแนว (Alignment) แบบจัดชิดขวา (Flush Right)

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.3 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

7.7 ตำแหน่งการปรับแนว (Alignment) แบบแนวตั้ง (Vertical Type)

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.3 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

7.8 ตำแหน่งการปรับแนว (Alignment) แบบแนวเฉียง (Inclined Type)

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.3 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

การปรับแนว (Alignment) ตัวอักษรหัวเรื่อง (Head Line) แบบจัดชิดขอบซ้าย มีความเหมาะสมในเกณฑ์ระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด

ดังนั้นรูปแบบการปรับแนว (Alignment) แบบจัดชิดศูนย์กลาง (Centered), แบบจัดซ้าย ขวาตรงกัน (Justified), แบบจัดล้อมภาพ (Contour), แบบจัดไม่สมดุลง (Asymmetrical), แบบจัด ชิดขวา (Flush Right), แบบแนวตั้ง (Vertical Type) และแบบแนวเฉียง (Inclined Type) จึงมี ความเหมาะสมในระดับน้อยถึงน้อยที่สุด ตามระดับการแปลความหมายของค่าเฉลี่ย

ตารางที่ 8 การนำเสนอค่าสถิติของระดับความคิดเห็นตามจำนวนของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อขนาดที่ เหมาะสมของตัวอักษร (Type measurement) ที่เหมาะสมของตัวอักษรหัวเรื่อง (Head Line)

ลำดับ	ขนาดที่เหมาะสมของตัวอักษร (Type measurement) ที่เหมาะสมของตัว อักษรหัวเรื่อง (Head Line)	จำนวนผู้เชี่ยวชาญที่แสดงตามลำดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ค่อนข้าง เห็นด้วย	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	
1.	ควรใช้ขนาดต่ำกว่า 16 พ้อยท์	0	0	0	2	1	1.6
2.	ควรใช้ขนาด 16-24 พ้อยท์	0	0	1	2	0	2.3
3.	ควรใช้ขนาด 24-40 พ้อยท์	0	3	0	0	0	4
4.	ควรใช้ขนาดมากกว่า 40 พ้อยท์	0	0	3	0	0	3

จากตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อขนาดที่เหมาะสม ของตัวอักษร (Type measurement) ที่เหมาะสมของตัวอักษรหัวเรื่อง (Head Line) โดยการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยเรียงตามลำดับความเหมาะสม ดังนี้

8.1 ขนาดของตัวอักษร 24-40 พอยท์

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.6 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

8.2 ขนาดของตัวอักษรที่มากกว่า 40 พอยท์

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

8.3 ขนาดของตัวอักษร 16-24 พอยท์

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.3 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับน้อย

8.4 ขนาดของตัวอักษรต่ำกว่า 10 พอยท์

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.6 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับน้อย

ขนาดที่เหมาะสมของตัวอักษร (Type measurement) ที่เหมาะสมของตัวอักษรหัวเรื่อง (Head Line) ที่อยู่ในเกณฑ์ระดับความเหมาะสมมาก คือ ขนาด 24-40 พอยท์

ส่วนขนาดตัวอักษรมากกว่า 40 พอยท์ จัดอยู่เกณฑ์ความเหมาะสมระดับปานกลาง ขนาดตัวอักษร 16-24 พอยท์ และขนาดตัวอักษรต่ำกว่า 16 พอยท์ มีความเหมาะสมในเกณฑ์ระดับน้อยตามลำดับ

ตารางที่ 9 การนำเสนอค่าสถิติของระดับความคิดเห็นตามจำนวนของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อลักษณะหรือประเภทตัวอักษร (Type-Classification) ที่เหมาะสมของตัวอักษรเนื้อหาข้อความ (Content)

ลำดับ	ลักษณะหรือประเภทตัวอักษร (Type-Classification) ที่เหมาะสมของตัวอักษรเนื้อหาข้อความ (Content)	จำนวนผู้เชี่ยวชาญที่แสดงตามลำดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ค่อนข้างเห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	
1.	ควรใช้ตัวมีฐาน (Serif)	0	0	2	1	0	2.6
2.	ควรใช้ตัวไม่มีฐาน (Sans Serif)	1	1	1	0	0	4
3.	ควรใช้ตัวอักษรแบบตัวเขียน (Script)	0	0	0	0	3	1
4.	ควรใช้ตัวอักษรแบบตัวอาลักษณ์ (Text Letter)	0	0	0	0	3	1
5.	ควรใช้ตัวอักษรในรูปร่างของภาพ (Letter as Image)	0	0	0	0	3	1

จากตารางที่ 9 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อลักษณะหรือประเภทตัวอักษร (Type-Classification) ที่เหมาะสมของตัวอักษรเนื้อหาข้อความ (Content) โดยการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยเรียงตามลำดับความเหมาะสม ดังนี้

9.1 ประเภทตัวอักษร (Type-Classification) แบบตัวไม่มีฐาน (Sans Serif)

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก

9.2 ประเภทตัวอักษร (Type-Classification) แบบตัวมีฐาน (Serif)

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.6 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

9.3 ประเภทตัวอักษร (Type-Classification) แบบตัวอักษรในรูปร่างของภาพ (Letter as Image)

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.3 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

9.4 ประเภทตัวอักษร (Type-Classification) แบบตัวอาลักษณ์ (Text Letter)

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

9.5 ประเภทตัวอักษร (Type-Classification) แบบตัวเขียน (Script)

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

จากการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยในระดับความคิดเห็นของประเภทตัวอักษร (Type-Classification) ที่เหมาะสมของตัวอักษรเนื้อหาข้อความ (Content) พบว่าแบบตัวไม่มีฐาน (Sans Serif) เช่น เช่น Comic Sans, Arial และ Cordia New เป็นต้น มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

สำหรับแบบตัวมีฐาน (Serif)) เช่น Times New Roman, Courier New, Garamond และ Georgia เป็นต้น แบบตัวอักษรประเภทนี้มีความเหมาะสมอยู่ในเกณฑ์ระดับปานกลาง เหมาะที่จะนำมาใช้เป็นส่วนของรายละเอียดเนื้อหา

แบบตัวอักษรในรูปร่างของภาพ (Letter as Image), แบบตัวเขียน (Script) และ แบบตัวอาลักษณ์ (Text Letter) มีความเหมาะสมในการใช้เป็นตัวอักษรเนื้อหาข้อความ (Content) ในระดับน้อยที่สุด

ตารางที่ 10 การนำเสนอค่าสถิติของระดับความคิดเห็นตามจำนวนของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแบบตัวอักษร (Type-Spectiment) ที่เหมาะสมของตัวอักษรเนื้อหาข้อความ (Content)

ลำดับ	แบบตัวอักษร (Type-Spectiment) ที่เหมาะสมของตัวอักษรเนื้อหาข้อความ (Content)	จำนวนผู้เชี่ยวชาญที่แสดงตามลำดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ค่อนข้างเห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	
1.	ควรใช้ตัวอักษรแบบตัวบางพิเศษ (Extra Light)	0	0	0	3	0	2
2.	ควรใช้ตัวอักษรแบบตัวบาง (Light)	0	1	2	0	0	3.3
3.	ควรใช้ตัวอักษรแบบตัวกลาง (Medium)	0	3	0	0	0	4
4.	ควรใช้ตัวอักษรแบบตัวหนา (Bold)	0	0	0	3	0	2
5.	ควรใช้ตัวอักษรแบบตัวหนาพิเศษ (Extra Bold)	0	0	0	1	2	1.3
6.	ควรใช้ตัวอักษรแบบตัวเอน (Italic)	0	0	0	1	2	1.3
7.	ควรใช้ตัวอักษรแบบตัวขยาย (Extended)	0	0	1	0	2	1.6
8.	ควรใช้ตัวอักษรแบบตัวบีบ (Condensed)	0	0	0	0	3	1

จากตารางที่ 10 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแบบตัวอักษร (Type-Spectiment) ที่เหมาะสมของตัวอักษรเนื้อหาข้อความ (Content) โดยการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยเรียงตามลำดับความเหมาะสม ดังนี้

10.1 แบบตัวอักษร (Type-Spectiment) แบบตัวกลาง (Medium)

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก

10.2 แบบตัวอักษร (Type-Spectiment) แบบตัวบาง (Light)

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.3 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

10.3 แบบตัวอักษร (Type-Spectiment) แบบตัวบางพิเศษ (Extra Light)

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับน้อย

10.4 แบบตัวอักษร (Type-Spectiment) แบบตัวหนา (Bold)

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับน้อย

10.5 แบบตัวอักษร (Type-Spectiment) แบบตัวขยาย (Extended)

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.6 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับน้อย

10.6 แบบตัวอักษร (Type-Spectiment) แบบตัวหนาพิเศษ (Extra Bold)

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.3 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

10.7 แบบตัวอักษร (Type-Spectiment) แบบตัวเอน (Italic)

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.3 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

10.8 แบบตัวอักษร (Type-Spectiment) แบบตัวบีบ (Condensed)

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

แบบตัวอักษร (Type-Spectiment) แบบตัวกลาง (Medium) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ความเหมาะสมมาก เป็นแบบตัวอักษรที่ช่วยเพิ่มความต่อเนื่องให้กับเนื้อหาได้ ซึ่งแบบตัวอักษร แบบตัวบาง (Light) มีความเหมาะสมอยู่ในเกณฑ์ระดับปานกลาง และ แบบตัวบางพิเศษ (Extra Light), แบบตัวหนา (Bold), แบบตัวขยาย (Extended), แบบตัวหนาพิเศษ (Extra Bold), แบบตัวเอน (Italic) และแบบตัวบีบ (Condensed) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย และน้อยที่สุด ตามลำดับ

ตารางที่ 11 การนำเสนอค่าสถิติของระดับความคิดเห็นตามจำนวนของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อโครงสร้างตัวอักษร (Type Structure) ที่เหมาะสมของตัวอักษรเนื้อหาข้อความ (Content)

ลำดับ	โครงสร้างตัวอักษร (Type Structure) ที่เหมาะสมของตัวอักษรเนื้อหาข้อความ (Content)	จำนวนผู้เชี่ยวชาญที่แสดงตามลำดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ค่อนข้าง เห็นด้วย	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	
1.	ควรใช้ตัวอักษรแบบตัวพิมพ์ใหญ่ (Upper case) ทั้งข้อความ	0	0	1	1	1	2
2.	ควรใช้ตัวอักษรแบบตัวพิมพ์ใหญ่ (Upper case) เป็นตัวนำแล้วตามด้วยตัวอักษรแบบตัวพิมพ์เล็ก (Lower case)	2	1	0	0	0	4.6

จากตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อโครงสร้างตัวอักษร (Type Structure) ที่เหมาะสมของตัวอักษรเนื้อหาข้อความ (Content) โดยการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยเรียงตามลำดับความเหมาะสม ดังนี้

11.1 โครงสร้างตัวอักษร (Type Structure) แบบตัวพิมพ์ใหญ่ (Upper case) เป็นตัวนำแล้วตามด้วยตัวอักษรแบบตัวพิมพ์เล็ก (Lower case)

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.6 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

11.2 โครงสร้างตัวอักษร (Type Structure) แบบตัวพิมพ์ใหญ่ (Upper case) ทั้งข้อความมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับน้อย

การใช้ตัวอักษรแบบตัวพิมพ์ใหญ่ (Upper case) เป็นตัวนำแล้วตามด้วยตัวอักษรแบบตัวพิมพ์เล็ก (Lower case) เช่นคำว่า Product, Shop เป็นต้น มีค่าเฉลี่ยของความเหมาะสมสำหรับตัวอักษรเนื้อหาข้อความ (Content) เท่ากับ 4.6 โดยแปลความหมายตามลักษณะเกณฑ์ที่กำหนดอยู่ในระดับมากที่สุด และการใช้ตัวอักษร แบบตัวพิมพ์ใหญ่ (Upper case) ทั้งข้อความ เช่น PRODUCT, SHOP เป็นต้น มีความเหมาะสมอยู่ในเกณฑ์ระดับน้อย

ตารางที่ 12 การนำเสนอค่าสถิติของระดับความคิดเห็นตามจำนวนของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อลักษณะที่เหมาะสมของการจัดองค์ประกอบตัวอักษร (Type Composition) สำหรับตัวอักษรเนื้อหาข้อความ (Content)

ลำดับ	ลักษณะที่เหมาะสมของการจัดองค์ประกอบตัวอักษร (Type Composition) สำหรับตัวอักษรเนื้อหาข้อความ (Content)	จำนวนผู้เชี่ยวชาญที่แสดงตามลำดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ค่อนข้างเห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	
1.	ควรใช้การจัดวางที่มีระเบียบแน่นอน และมีความสม่ำเสมอ (Regular)	2	1	0	0	0	4.6

ตารางที่ 12 (ต่อ)การนำเสนอค่าสถิติของระดับความคิดเห็นตามจำนวนของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อลักษณะที่เหมาะสมของการจัดองค์ประกอบตัวอักษร (Type Composition) สำหรับตัวอักษรเนื้อหาข้อความ (Content)

ลำดับ	ลักษณะที่เหมาะสมของการจัดองค์ประกอบตัวอักษร (Type Composition) สำหรับตัวอักษรเนื้อหาข้อความ (Content)	จำนวนผู้เชี่ยวชาญที่แสดงตามลำดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ค่อนข้าง เห็นด้วย	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	
2.	ควรใช้การจัดวางที่ไม่มีระเบียบแน่นอน และไม่มีควมสม่ำเสมอ (Irregular)	0	0	0	2	1	1.6
3.	ควรใช้การจัดวางที่มีการเพิ่มขึ้นหรือลดลง (Progressive)	0	0	0	2	1	1.6

จากตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อลักษณะที่เหมาะสมของการจัดองค์ประกอบตัวอักษร (Type Composition) สำหรับตัวอักษรเนื้อหาข้อความ (Content) โดยการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยเรียงตามลำดับความเหมาะสม ดังนี้

12.1 การจัดองค์ประกอบตัวอักษร (Type Composition) แบบการจัดวางที่มีระเบียบแน่นอนและมีความสม่ำเสมอ (Regular)

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.6 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

12.2 การจัดองค์ประกอบตัวอักษร (Type Composition) แบบการจัดวางที่ไม่มีระเบียบแน่นอนและไม่มีควมสม่ำเสมอ (Irregular)

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.6 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับน้อย

12.3 การจัดองค์ประกอบตัวอักษร (Type Composition) แบบการจัดวางที่มีการเพิ่มขึ้นหรือลดลง (Progressive)

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.6 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับน้อย

ผลการพิจารณาลักษณะที่เหมาะสมของ การจัดองค์ประกอบตัวอักษร (Type Composition) สำหรับตัวอักษรเนื้อหาข้อความ (Content) พบว่าการจัดวางที่มีระเบียบแน่นอนและมีความสม่ำเสมอ (Regular) มีความเหมาะสมอยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด ส่วนการจัดวางที่ไม่

มีระเบียบแน่นอนและไม่มีควมสับสน (Irregular) และการจัดวางที่มีการเพิ่มขึ้นหรือลดลง (Progressive) มีค่าเฉลี่ยที่จัดอยู่ในเกณฑ์ความเหมาะสมระดับน้อย

ตารางที่ 13 การนำเสนอค่าสถิติของระดับความคิดเห็นตามจำนวนของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อตำแหน่งการปรับแนว (Allignment) ที่เหมาะสมของตัวอักษรเนื้อหาข้อความ (Content)

ลำดับ	ตำแหน่งการปรับแนว (Allignment) ที่เหมาะสมของตัวอักษรเนื้อหาข้อความ (Content)	จำนวนผู้เชี่ยวชาญที่แสดงตามลำดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ค่อนข้าง เห็นด้วย	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	
1.	ควรใช้ตัวอักษรแบบจัดชิดขวา (Flush Right)	0	0	0	3	0	2
2.	ควรใช้ตัวอักษรแบบจัดชิดซ้าย (Flush Left)	3	0	0	0	0	5
3.	ควรใช้ตัวอักษรแบบจัดชิดศูนย์กลาง (Centered)	0	0	0	1	2	1.3
4.	ควรใช้ตัวอักษรแบบจัดซ้ายขวาตรงกัน (Justified)	0	0	3	0	0	3
5.	ควรใช้ตัวอักษรแบบจัดล้อมภาพ (Contour)	0	0	1	2	0	2.3
6.	ควรใช้ตัวอักษรแบบจัดไม่สมดุล (Asymmetrical)	0	0	0	2	1	1.6

จากตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อตำแหน่งการปรับแนว (Allignment) ที่เหมาะสมของตัวอักษรเนื้อหาข้อความ (Content) โดยการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยเรียงตามลำดับความเหมาะสม ดังนี้

13.1 ตำแหน่งการปรับแนว (Allignment) แบบจัดชิดซ้าย (Flush Left)

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

13.2 ตำแหน่งการปรับแนว (Allignment) แบบจัดซ้ายขวาตรงกัน (Justified)

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

13.3 ตำแหน่งการปรับแนว (Allignment) แบบจัดล้อมภาพ (Contour)

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.3 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับน้อย

13.4 ตำแหน่งการปรับแนว (Alignment) แบบจัดชิดขวา (Flush Right)

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับน้อย

13.5 ตำแหน่งการปรับแนว (Alignment) แบบจัดไม่สมดุล (Asymmetrical)

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.6 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับน้อย

13.6 ตำแหน่งการปรับแนว (Alignment) แบบจัดชิดศูนย์กลาง (Centered)

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.3 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

ตำแหน่งการปรับแนว (Alignment) ที่เหมาะสมของตัวอักษรเนื้อหาข้อความ (Content) ที่อยู่ในเกณฑ์เหมาะสมระดับมากที่สุด คือการปรับแนวแบบจัดชิดซ้าย (Flush Left)

ส่วนตำแหน่งการปรับแนว (Alignment) แบบจัดซ้ายขวาตรงกัน (Justified) จัดอยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสมระดับปานกลาง

สำหรับการปรับแนว (Alignment) แบบจัดล้อมภาพ (Contour), แบบจัดชิดขวา (Flush Right), แบบจัดไม่สมดุล (Asymmetrical) และแบบจัดชิดศูนย์กลาง (Centered) มีความเหมาะสมในระดับน้อย และน้อยที่สุดตามลำดับ

ตารางที่ 14 การนำเสนอค่าสถิติของระดับความคิดเห็นตามจำนวนของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อขนาดที่เหมาะสมของตัวอักษร (Type measurement) ที่เหมาะสมของตัวอักษรเนื้อหาข้อความ (Content)

ลำดับ	ขนาดที่เหมาะสมของตัวอักษร (Type measurement) ที่เหมาะสมของตัวอักษรเนื้อหาข้อความ (Content)	จำนวนผู้เชี่ยวชาญที่แสดงตามลำดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ค่อนข้าง เห็นด้วย	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	
1.	ควรใช้ขนาดต่ำกว่า 10 พ้อยท์	0	0	0	2	1	1.6
2.	ควรใช้ขนาด 10-20 พ้อยท์	1	2	0	0	0	4.3
3.	ควรใช้ขนาด 20-30 พ้อยท์	0	0	2	1	0	2.6
4.	ควรใช้ขนาดมากกว่า 30 พ้อยท์	0	0	0	1	2	1.3

จากตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อขนาดที่เหมาะสมของตัวอักษร (Type measurement) ที่เหมาะสมของตัวอักษรเนื้อหาข้อความ (Content) โดยการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยเรียงตามลำดับความเหมาะสม ดังนี้

14.1 ขนาดของตัวอักษร 10-20 พอยท์

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.3 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก

14.2 ขนาดของตัวอักษร 20-30 พอยท์

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.6 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

14.3 ขนาดของตัวอักษรต่ำกว่า 10 พอยท์

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.6 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับน้อย

14.4 ขนาดของตัวอักษรมากกว่า 30 พอยท์

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.3 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

ขนาดที่เหมาะสมของตัวอักษร (Type measurement) ที่เหมาะสมของตัวอักษรเนื้อหาข้อความ (Content) ที่อยู่ในเกณฑ์ระดับความเหมาะสมมาก ได้แก่ ขนาดของตัวอักษร 10-20 พอยท์

ส่วนขนาดของตัวอักษร 20-30 พอยท์ จัดอยู่ในเกณฑ์ระดับปานกลาง ขนาดต่ำกว่า 10 พอยท์ และขนาดมากกว่า 30 พอยท์ มีความเหมาะสมอยู่ในเกณฑ์ระดับน้อย และน้อยที่สุด

ตารางที่ 15 การนำเสนอค่าสถิติของระดับความคิดเห็นตามจำนวนของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อลักษณะที่เหมาะสมของจำนวนลักษณะตัวอักษร (Type Classification) ที่บรรจุภายในหนึ่งหน้าจอมอนิเตอร์ของคอมพิวเตอร์

ลำดับ	ลักษณะที่เหมาะสมของจำนวน ลักษณะตัวอักษร (Type Classification) ที่บรรจุภายในหนึ่งหน้าจอมอนิเตอร์ ของคอมพิวเตอร์	จำนวนผู้เชี่ยวชาญที่แสดงตามลำดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ค่อนข้าง เห็นด้วย	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	
1.	ควรใช้ลักษณะหรือประเภทตัวอักษร เพียงรูปแบบเดียว	0	0	0	1	2	1.3

ตารางที่ 15 (ต่อ)การนำเสนอค่าสถิติของระดับความคิดเห็นตามจำนวนของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อลักษณะที่เหมาะสมของจำนวนลักษณะตัวอักษร (Type Classification) ที่บรรจุภายในหนึ่งหน้าจอมอนิเตอร์ของคอมพิวเตอร์

ลำดับ	ลักษณะที่เหมาะสมของจำนวน ลักษณะตัวอักษร (Type Classification) ที่บรรจุภายในหนึ่งหน้าจอมอนิเตอร์ ของคอมพิวเตอร์	จำนวนผู้เชี่ยวชาญที่แสดงตามลำดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ค่อนข้าง เห็นด้วย	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	
2.	ควรใช้ลักษณะหรือประเภทตัวอักษร 2 รูปแบบ	0	0	3	0	0	3
3.	ควรใช้ลักษณะหรือประเภทตัวอักษร 3 รูปแบบ	1	1	1	0	0	4
4.	ควรใช้ลักษณะหรือประเภทตัวอักษร ตั้งแต่ 3 รูปแบบขึ้นไป	0	0	0	2	1	1.6

จากตารางที่ 15 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อลักษณะที่เหมาะสมของจำนวนลักษณะตัวอักษร (Type Classification) ที่บรรจุภายในหนึ่งหน้าจอมอนิเตอร์ของคอมพิวเตอร์ โดยการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยเรียงตามลำดับความเหมาะสมดังนี้

15.1 ภายในหนึ่งหน้าจอมอนิเตอร์ของคอมพิวเตอร์ ควรใช้ลักษณะหรือประเภทตัวอักษร 3 รูปแบบ

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก

15.2 ภายในหนึ่งหน้าจอมอนิเตอร์ของคอมพิวเตอร์ ควรใช้ลักษณะหรือประเภทตัวอักษร 2 รูปแบบ

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

15.3 ภายในหนึ่งหน้าจอมอนิเตอร์ของคอมพิวเตอร์ ควรใช้ลักษณะหรือประเภทตัวอักษร ตั้งแต่ 3 รูปแบบขึ้นไป

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.6 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับน้อย

15.4 ภายในหนึ่งหน้าจอมอนิเตอร์ของคอมพิวเตอร์ ควรใช้ลักษณะหรือประเภทตัวอักษรเพียงรูปแบบเดียว

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.3 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

ผลการพิจารณาจากค่าเฉลี่ยระดับความเหมาะสมของจำนวนลักษณะตัวอักษร (Type Classification) ที่บรรจุภายในหนึ่งหน้าจอมอนิเตอร์ของคอมพิวเตอร์ การใช้ลักษณะหรือประเภทตัวอักษร 3 รูปแบบ จัดอยู่ในเกณฑ์ความเหมาะสมมาก

ส่วนการใช้ลักษณะหรือประเภทตัวอักษร 2 รูปแบบ จัดอยู่ในระดับปานกลาง และการใช้ลักษณะหรือประเภทตัวอักษรตั้งแต่ 3 รูปแบบขึ้นไปกับการใช้ลักษณะหรือประเภทตัวอักษรเพียงรูปแบบเดียว จัดอยู่ในเกณฑ์ความเหมาะสมในระดับน้อยและน้อยที่สุด ตามลำดับ

ตารางที่ 16 การนำเสนอค่าสถิติของระดับความคิดเห็นตามจำนวนของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อลักษณะที่เหมาะสมสีตัวอักษรเนื้อหาข้อความและสีพื้นหลัง

ลำดับ	ลักษณะที่เหมาะสมสีตัวอักษรเนื้อหาข้อความและสีพื้นหลัง	จำนวนผู้เชี่ยวชาญที่แสดงตามลำดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ค่อนข้าง เห็นด้วย	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	
1.	พื้นหลังโทนสีเข้ม ควรใช้ตัวอักษรสี โทนอ่อน	0	3	0	0	0	4
2.	พื้นหลังโทนสีอ่อน ควรใช้ตัวอักษรสี โทนเข้ม	1	2	0	0	0	4.3
3.	ควรใช้สีตัวอักษรตัดกับสีพื้นหลังใน ลักษณะคู่สีตรงข้าม	0	0	0	1	2	1.3

จากตารางที่ 16 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อลักษณะที่เหมาะสมสีตัวอักษรเนื้อหาข้อความและสีพื้นหลัง โดยการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยเรียงตามลำดับความเหมาะสม ดังนี้

- 16.1 พื้นหลังโทนสีอ่อน ควรใช้ตัวอักษรสีโทนเข้ม
มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.3 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก
- 16.2 พื้นหลังโทนสีเข้ม ควรใช้ตัวอักษรสีโทนอ่อน
มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก
- 16.3 สีตัวอักษรตัดกับสีพื้นหลังในลักษณะคู่สีตรงข้าม
มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.3 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

ผลการพิจารณาข้อมูลโดยเปรียบเทียบจากค่าเฉลี่ยพบว่า พื้นหลังโทนสีอ่อน เช่น สีขาว สีเทาอ่อน ควรใช้ตัวอักษรสีโทนเข้ม เช่น สีดำ สีน้ำเงินเข้ม เป็นต้น และพื้นหลังโทนสีเข้ม เช่น สีน้ำเงิน, สีดำ, สีเขียวเข้ม ควรใช้ตัวอักษรสีโทนอ่อน เช่น สีขาว สีเหลือง สีฟ้า เป็นต้น มีความเหมาะสมในเกณฑ์ระดับมากเท่ากัน

ส่วนการใช้สีตัวอักษรตัดกับสีพื้นหลังในลักษณะคู่สีตรงข้าม เช่น สีเขียวตัดกับสีแดง สีน้ำเงินตัดกับสีส้ม เป็นต้น จัดอยู่ในเกณฑ์ระดับน้อยที่สุด

ตารางที่ 17 การนำเสนอค่าสถิติของระดับความคิดเห็นตามจำนวนของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อลักษณะที่เหมาะสมของจำนวนสีตัวอักษรเนื้อหาข้อความ ที่บรรจุภายในหนึ่งหน้าจอมอนิเตอร์ของคอมพิวเตอร์

ลำดับ	ลักษณะที่เหมาะสมของจำนวนสีตัวอักษรเนื้อหาข้อความ ที่บรรจุภายในหนึ่งหน้าจอมอนิเตอร์ของคอมพิวเตอร์	จำนวนผู้เชี่ยวชาญที่แสดงตามลำดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ค่อนข้างเห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	
1.	ควรใช้เพียงสีเดียว	0	0	0	3	0	2
2.	ควรใช้ 2-3 สี	2	1	0	0	0	4.6
3.	ควรใช้มากกว่า 3 สีขึ้นไป	0	0	1	1	1	2

จากตารางที่ 17 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อลักษณะที่เหมาะสมของจำนวนสีตัวอักษรเนื้อหาข้อความ ที่บรรจุภายในหนึ่งหน้าจอมอนิเตอร์ของคอมพิวเตอร์ โดยการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยเรียงตามลำดับความเหมาะสม ดังนี้

- 17.1 ภายในหนึ่งหน้าจอนิตเตอร์ของคอมพิวเตอร์ ควรใช้ 2-3 สี
มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.6 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด
- 17.2 ภายในหนึ่งหน้าจอนิตเตอร์ของคอมพิวเตอร์ ควรใช้เพียงสีเดียว
มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับน้อย
- 17.3 ภายในหนึ่งหน้าจอนิตเตอร์ของคอมพิวเตอร์ ควรใช้มากกว่า 3 สีขึ้นไป
มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับน้อย

ผลการพิจารณาลักษณะที่เหมาะสมของจำนวนสีตัวอักษรเนื้อหาข้อความ ที่บรรจุภายใน
หนึ่งหน้าจอนิตเตอร์ของคอมพิวเตอร์ ปรากฏว่าการเลือกใช้สีเพียง 2-3 สีมีความเหมาะสมใน
ระดับมากที่สุด ส่วนการใช้สีตัวอักษรเพียงสีเดียวภายในหนึ่งหน้าจอนิตเตอร์ของคอมพิวเตอร์ มี
ค่าเฉลี่ยจัดอยู่ในเกณฑ์ความเหมาะสมระดับน้อย เช่นเดียวกับการใช้สีของตัวอักษรที่มากกว่า 3 สี
ขึ้นไปภายในหนึ่งหน้าจอนิตเตอร์ของคอมพิวเตอร์

ตารางที่ 18 การนำเสนอค่าสถิติของระดับความคิดเห็นตามจำนวนของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อลักษณะ
ที่เหมาะสมของประเภทเครื่องมือช่วยนำทาง (Navigation Aids)

ลำดับ	ลักษณะที่เหมาะสมของประเภทเครื่องมือช่วยนำทาง (Navigation Aids)	จำนวนผู้เชี่ยวชาญที่แสดงตามลำดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ค่อนข้าง เห็นด้วย	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	
1.	ควรมีแถบนำทาง (Navigation Bar)	3	0	0	0	0	5
2.	ควรเป็นเมนูภาพพร้อมอักษร Hypertext	2	1	0	0	0	4.6
3.	ควรเป็นเมนูภาพแบบภาพรวมหรือ แผนที่ภาพ (Image Map)	2	1	0	0	0	4.6
4.	ควรเป็นแบบ Pop-up Menu	2	2	0	2	0	3.6
5.	ควรเป็นแบบ Pull-down Menu	2	1	0	0	0	4.6
6.	ควรเป็นแบบสารบัญ (Table of Content)	0	0	3	0	0	3
7.	ควรเป็นแบบข้อความเชื่อมโยง (Hyper Link)	2	0	1	0	0	4.3

ตารางที่ 18 (ต่อ) การนำเสนอค่าสถิติของระดับความคิดเห็นตามจำนวนของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อลักษณะที่เหมาะสมของประเภทเครื่องมือช่วยนำทาง (Navigation Aids)

ลำดับ	ลักษณะที่เหมาะสมของประเภทเครื่องมือช่วยนำทาง (Navigation Aids)	จำนวนผู้เชี่ยวชาญที่แสดงตามลำดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ค่อนข้างเห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	
8.	ควรเป็นแบบป้ายสำรอง (Alternate label)	0	0	3	0	0	3
9.	ควรเป็นแบบระบบดัชนี (Index System)	0	0	2	1	0	2.6
10.	ควรเป็นแบบแผนที่เว็บไซต์ (Site Map)	1	2	0	0	0	4.3
11.	ควรเป็นแบบสืบค้นข้อมูล (Search Box)	0	2	1	0	0	3.6

จากตารางที่ 18 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อลักษณะที่เหมาะสมของประเภทเครื่องมือช่วยนำทาง (Navigation Aids) โดยการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยเรียงตามลำดับความเหมาะสม ดังนี้

18.1 ประเภทแถบนำทาง (Navigation Bar)

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

18.2 ประเภทเมนูภาพพร้อมอักษร Hyperte

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.6 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

18.3 ประเภทเมนูภาพแบบภาพรวมหรือแผนที่ภาพ (Image Map)

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.6 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

18.4 ประเภทแบบ Pull-down Menu

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.6 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

18.5 ประเภทข้อความเชื่อมโยง (Hyper Link)

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.3 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก

18.6 ประเภทแผนที่เว็บไซต์ (Site Map)

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.3 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก

18.7 ประเภทแบบ Pop-up Menu

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.6 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก

18.8 ประเภทแบบสืบค้นข้อมูล Search Box

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.6 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก

18.9 ประเภทแบบสารบัญ (Table of Content)

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

18.10 ประเภทแบบป้ายสำรอง (Alternate label)

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

18.11 ประเภทระบบดัชนี (Index System)

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.6 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการแปลความค่าเฉลี่ยของลักษณะที่เหมาะสมของประเภทเครื่องมือช่วยในการนำทาง จะเห็นได้ว่าลักษณะที่เหมาะสมประเภทเครื่องมือช่วยในการนำทาง สำหรับการเลือกใช้ในงานออกแบบไม่มีความแตกต่างกัน ล้วนจัดอยู่ในเกณฑ์ระดับสูง ซึ่งการประเภทแถบนำทาง (Navigation Bar), ประเภทเมนูภาพพร้อมอักษร Hypertext, และประเภทเมนูภาพแบบภาพรวมหรือแผนที่ภาพ (Image Map) ทั้ง 3 ประเภทมีความเหมาะสมอยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด

ส่วนประเภทข้อความเชื่อมโยง (Hyper Link), ประเภทแผนที่เว็บไซต์ (Site Map), ประเภทแบบ Pop-up Menu, และ ประเภทแบบสืบค้นข้อมูล Search Box มีความเหมาะสมในระดับมากเช่นกัน ทางด้านประเภทแบบสารบัญ (Table of Content), ประเภทแบบป้ายสำรอง (Alternate label) และ ประเภทระบบดัชนี (Index System) มีความเหมาะสมอยู่ในเกณฑ์ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 19 การนำเสนอค่าสถิติของระดับความคิดเห็นตามจำนวนของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อลักษณะที่เหมาะสมของการออกแบบภาพที่ใช้ในเมนูนำทาง

ลำดับ	ลักษณะที่เหมาะสมของการออกแบบภาพที่ใช้ในเมนูนำทาง	จำนวนผู้เชี่ยวชาญที่แสดงตามลำดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ค่อนข้าง เห็นด้วย	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	
1.	ควรเป็นภาพสัญลักษณ์ (Symbolic)	1	2	0	0	0	4.3
2.	ควรเป็นภาพสัญลักษณ์ (Symbolic) พร้อมข้อความอธิบายกำกับ	3	0	0	0	0	5
3.	ควรเป็นภาพสัญลักษณ์ (Symbolic) พร้อมอักษร Hypertext	0	3	0	0	0	4
4.	ควรเป็นภาพลายเส้นหรือภาพการ์ตูน (Cartoon)	3	0	0	0	0	5
5.	ควรเป็นภาพลายเส้นหรือภาพการ์ตูน (Cartoon) พร้อมข้อความอธิบายกำกับ	3	0	0	0	0	5
6.	ควรเป็นภาพลายเส้นหรือภาพการ์ตูน (Cartoon) พร้อมอักษร Hypertext	3	0	0	0	0	5
7.	ควรเป็นภาพเหมือนจริง (Realistic)	0	2	1	0	0	3.6
8.	ควรเป็นภาพเหมือนจริง (Realistic) พร้อมข้อความอธิบายกำกับ	0	2	1	0	0	3.6
9.	ควรเป็นภาพเหมือนจริง (Realistic) พร้อมอักษร Hypertext	0	2	1	0	0	3.6
10.	ควรเป็นตัวอักษรในรูปร่างของภาพ (Letter as Image)	0	0	2	1	0	2.6

จากตารางที่ 19 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อลักษณะที่เหมาะสมของการออกแบบภาพที่ใช้ในเมนูนำทาง โดยการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยเรียงตามลำดับความเหมาะสม ดังนี้

- 19.1 เป็นภาพสัญลักษณ์ (Symbolic) พร้อมข้อความอธิบายกำกับ
มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด
- 19.2 เป็นภาพลายเส้นหรือภาพการ์ตูน (Cartoon)
มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด
- 19.3 เป็นภาพลายเส้นหรือภาพการ์ตูน (Cartoon) พร้อมข้อความอธิบายกำกับ
มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด
- 19.4 เป็นภาพลายเส้นหรือภาพการ์ตูน (Cartoon) พร้อมอักษร Hypertext
มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด
- 19.5 เป็นภาพสัญลักษณ์ (Symbolic)
มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.3 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก
- 19.6 เป็นภาพสัญลักษณ์ (Symbolic) พร้อมอักษร Hypertext
มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก
- 19.7 เป็นภาพเหมือนจริง (Realistic)
มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.6 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก
- 19.8 เป็นภาพเหมือนจริง (Realistic) พร้อมข้อความอธิบายกำกับ
มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.6 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก
- 19.9 เป็นภาพเหมือนจริง (Realistic) พร้อมอักษร Hypertext
มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.6 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก
- 19.10 เป็นตัวอักษรในรูปร่างของภาพ (Letter as Image)
มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.6 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการแปลความค่าเฉลี่ยของลักษณะที่เหมาะสมของการออกแบบภาพที่ใช้ในเมนูนำทาง จะเห็นได้ว่าลักษณะภาพที่เหมาะสมสำหรับการเลือกใช้งานออกแบบไม่มีความแตกต่างกัน ล้วนจัดอยู่ในเกณฑ์ระดับสูง ขึ้นอยู่กับรูปแบบโครงสร้างของงานออกแบบ การใช้ภาพสัญลักษณ์ (Symbolic) พร้อมข้อความอธิบายกำกับ ภาพลายเส้นหรือภาพการ์ตูน (Cartoon) ภาพลายเส้นหรือภาพการ์ตูน (Cartoon) พร้อมข้อความอธิบายกำกับ และ ภาพลายเส้นหรือภาพการ์ตูน (Cartoon) พร้อมอักษร Hypertext มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

ส่วนภาพสัญลักษณ์ (Symbolic) ภาพสัญลักษณ์ (Symbolic) พร้อมอักษร Hypertext ภาพเหมือนจริง (Realistic) ภาพเหมือนจริง (Realistic) พร้อมข้อความอธิบายกำกับ และ ภาพเหมือนจริง (Realistic) พร้อมอักษร Hypertext มีความเหมาะสมในระดับมาก การใช้ตัวอักษรในรูปร่างของภาพ (Letter as Image) นั้นมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

ตารางที่ 20 การนำเสนอค่าสถิติของระดับความคิดเห็นตามจำนวนของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อลักษณะที่เหมาะสมของการออกแบบแถบเมนูนำทาง (Navigation Bar)

ลำดับ	ลักษณะที่เหมาะสมของการออกแบบแถบเมนูนำทาง (Navigation Bar)	จำนวนผู้เชี่ยวชาญที่แสดงตามลำดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ค่อนข้างเห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	
1.	ควรเป็นภาพสัญลักษณ์ (Symbolic)	0	0	3	0	0	4
2.	ควรเป็นภาพสัญลักษณ์ (Symbolic) พร้อมข้อความอธิบายกำกับ	3	0	0	0	0	5
3.	ควรใช้ภาพปุ่ม (Button)	3	0	0	0	0	5
4.	ควรใช้กรอบ (Frame)	0	0	3	0	0	3
5.	ควรเป็นตัวอักษรในรูปร่างของภาพ (Letter as Image)	0	0	2	1	0	2.6
6.	ควรใช้ข้อความเชื่อมโยง (Hyper Link)	0	0	3	0	0	3
7.	ควรเลือกใช้ภาพเพียง 1 แบบ ภายในแถบเมนูนำทาง 1 แถบ	0	2	1	0	0	3.6
8.	ควรเลือกใช้ภาพหลายรูป แบบ ภายในแถบเมนูนำทาง 1 แถบ	0	0	1	2	0	2.3
9.	ควรเป็นแถบเมนูนำทางในแนวนอน (Horizontal)	1	2	0	0	0	4.3
10.	ควรเป็นแถบเมนูนำทางในแนวตั้ง (Vertical)	0	0	3	0	0	3

จากตารางที่ 20 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญลักษณะที่เหมาะสมของการออกแบบแถบเมนูนำทาง (Navigation Bar) โดยการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยเรียงตามลำดับความเหมาะสม ดังนี้

20.1 การใช้ภาพสัญลักษณ์ (Symbolic) พร้อมข้อความอธิบายกำกับ

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

20.2 การใช้ภาพปุ่ม (Button)

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

20.3 การใช้แถบเมนูนำทางในแนวนอน (Horizontal)

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก

20.4 ภาพสัญลักษณ์ (Symbolic)

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก

20.5 การใช้ภาพเพียง 1 แบบ ภายในแถบเมนูนำทาง 1 แถบ

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.6 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก

20.6 การใช้กรอบ (Frame)

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

20.7 การใช้ข้อความเชื่อมโยง (Hyper Link)

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

20.8 การใช้แถบเมนูนำทางในแนวตั้ง (Vertical)

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

20.9 การใช้ตัวอักษรในรูปร่างของภาพ (Letter as Image)

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.6 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

20.10 การใช้ภาพหลายรูป แบบ ภายในแถบเมนูนำทาง 1 แถบ

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.3 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับน้อย

ผลการพิจารณาค่าเฉลี่ยของความเหมาะสมการออกแบบแถบเมนูนำทาง(Navigation Bar) พบว่าการใช้ภาพสัญลักษณ์ (Symbolic) พร้อมข้อความอธิบายกำกับ และ การใช้ภาพปุ่ม (Button) มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

นอกจากนั้นการใช้การใช้แถบเมนูนำทางในแนวนอน (Horizontal), ภาพสัญลักษณ์ (Symbolic) และ การใช้ภาพเพียง 1 แบบ ภายในแถบเมนูนำทาง 1 แถบ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากเช่นกัน

สำหรับการใช้กรอบ (Frame) การใช้ข้อความเชื่อมโยง (Hyper Link) การใช้แถบเมนูนำทางในแนวตั้ง (Verical) และ การใช้ตัวอักษรในรูปร่างของภาพ (Letter as Image) ส่วนการใช้ภาพหลายรูปแบบ ภายในแถบเมนูนำทาง 1 แถบ มีความเหมาะสมในระดับน้อย

ตารางที่ 21 การนำเสนอค่าสถิติของระดับความคิดเห็นตามจำนวนของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อลักษณะที่เหมาะสมของข้อความเชื่อมโยง (Hyper Link)

ลำดับ	ลักษณะที่เหมาะสมของข้อความเชื่อมโยง (Hyper Link)	จำนวนผู้เชี่ยวชาญที่แสดงตามลำดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ค่อนข้างเห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	
1.	ควรใช้ตัวอักษรข้อความเชื่อมโยงที่เป็นตัวหนา	0	1	2	0	0	3.3
2.	ควรใช้ตัวอักษรข้อความเชื่อมโยงที่เป็นตัวเอียง	0	1	2	0	0	3.3
3.	ควรใช้ตัวอักษรข้อความเชื่อมโยงที่เป็นตัวขีดเส้นใต้	3	0	0	0	0	5
4.	ควรใช้ตัวอักษรข้อความเชื่อมโยงที่มีขนาดตัวอักษรใหญ่กว่าข้อความอื่น	0	0	3	0	0	3
5.	ควรใช้ตัวอักษรข้อความเชื่อมโยงที่มีขนาดตัวอักษรใหญ่กว่าข้อความอื่นและขีดเส้นใต้ข้อความ	0	1	2	0	0	3.3
6.	ควรใช้ตัวอักษรข้อความเชื่อมโยงที่มีสีแตกต่างจากข้อความอื่น	3	0	0	0	0	5
7.	ควรใช้ตัวอักษรข้อความเชื่อมโยงที่มีสีแตกต่างจากข้อความอื่นและขีดเส้นใต้ข้อความ	2	1	0	0	0	3.3

ตารางที่ 21 (ต่อ) การนำเสนอค่าสถิติของระดับความคิดเห็นตามจำนวนของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อลักษณะที่เหมาะสมของข้อความเชื่อมโยง (Hyper Link)

ลำดับ	ลักษณะที่เหมาะสมของข้อความเชื่อมโยง (Hyper Link)	จำนวนผู้เชี่ยวชาญที่แสดงตามลำดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ค่อนข้าง เห็นด้วย	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	
8.	ควรใช้ตัวอักษรข้อความเชื่อมโยงที่มีสีแตกต่างไปจากเดิมเมื่อผ่านการปฏิสัมพันธ์แล้ว	3	0	0	0	0	5
9.	ควรใช้ตัวอักษรข้อความเชื่อมโยงที่มีสีแตกต่างไปจากเดิมในขณะที่ถูกตัวชี้ (Cue) ผ่าน	3	0	0	0	0	5

จากตารางที่ 21 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญลักษณะที่เหมาะสมของข้อความเชื่อมโยง (Hyper Link) โดยการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยเรียงตามลำดับความเหมาะสม ดังนี้

- 21.1 การใช้ตัวอักษรข้อความเชื่อมโยงที่เป็น ตัวขีดเส้นใต้
มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด
- 21.2 การใช้ตัวอักษรข้อความเชื่อมโยงที่มีสีแตกต่างจากข้อความอื่น
มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด
- 21.3 การใช้ตัวอักษรข้อความเชื่อมโยงที่มีสีแตกต่างไปจากเดิมเมื่อผ่านการปฏิสัมพันธ์
มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด
- 21.4 การใช้ตัวอักษรข้อความเชื่อมโยงที่มีสีแตกต่างไปจากเดิมในขณะที่ถูกตัวชี้ (Cue) ผ่าน
มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด
- 21.5 การใช้ตัวอักษรข้อความเชื่อมโยงที่เป็น ตัวหนา
มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.3 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

21.6 การใช้ตัวอักษรข้อความเชื่อมโยงที่มีขนาดตัวอักษรใหญ่กว่าข้อความอื่นและขีดเส้นใต้ข้อความ

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.3 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

21.7 การใช้ตัวอักษรข้อความเชื่อมโยงที่เป็น ตัวเอียง

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.3 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

21.8 การใช้ตัวอักษรข้อความเชื่อมโยงที่มีสีแตกต่างจากข้อความอื่นและขีดเส้นใต้ข้อความ

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.3 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

21.9 การใช้ตัวอักษรข้อความเชื่อมโยงที่มีขนาดตัวอักษรใหญ่กว่าข้อความอื่น

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

ผลของค่าเฉลี่ยของความเหมาะสมในการใช้ข้อความเชื่อมโยง (Hyper Link) ปรากฏว่า การใช้ตัวอักษรข้อความเชื่อมโยงที่เป็น ตัวขีดเส้นใต้, ตัวอักษรข้อความเชื่อมโยงที่มีสีแตกต่างจากข้อความอื่น, ตัวอักษรข้อความเชื่อมโยงที่มีสีแตกต่างไปจากเดิมเมื่อผ่านการปฏิสัมพันธ์แล้ว และ ตัวอักษรข้อความเชื่อมโยงที่มีสีแตกต่างไปจากเดิมในขณะที่ถูกตัวชี้ (Cue) ผ่าน มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

ส่วนการใช้ตัวอักษรข้อความเชื่อมโยงที่เป็นตัวหนา, ตัวอักษรข้อความเชื่อมโยงที่มีขนาดตัวอักษรใหญ่กว่าข้อความอื่นและขีดเส้นใต้ข้อความ, ตัวอักษรข้อความเชื่อมโยงที่เป็น ตัวเอียง, ตัวอักษรข้อความเชื่อมโยงที่มีสีแตกต่างจากข้อความอื่นและขีดเส้นใต้ข้อความ และ ตัวอักษรข้อความเชื่อมโยงที่มีขนาดตัวอักษรใหญ่กว่าข้อความอื่น มีความเหมาะสมจัดอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 22 การนำเสนอค่าสถิติของระดับความคิดเห็นตามจำนวนของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อลักษณะที่เหมาะสมในการจัดวางเครื่องมือนำทาง

ลำดับ	ลักษณะที่เหมาะสมในการจัดวางเครื่องมือนำทาง	จำนวนผู้เชี่ยวชาญที่แสดงตามลำดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ค่อนข้าง เห็นด้วย	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	
1.	จัดวางแบบ L-Shape Grid โดยจัดวางเมนูทางซ้ายและส่วนล่าง	0	0	2	1	0	2.6

ตารางที่ 22 (ต่อ) การนำเสนอค่าสถิติของระดับความคิดเห็นตามจำนวนของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อ
ลักษณะที่เหมาะสมในการจัดวางเครื่องมือนำทาง

ลำดับ	ลักษณะที่เหมาะสมในการจัดวาง เครื่องมือนำทาง	จำนวนผู้เชี่ยวชาญที่แสดงตามลำดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ค่อนข้าง เห็นด้วย	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	
2.	จัดวางแบบ Double-track Grid โดยจัด วางเมนูไว้ทางซ้ายและทางขวาบน ส่วนข้อความ	0	0	1	1	1	2
3.	จัดวางแบบ Open Grid โดยจัดวาง แบบไม่มีโครงสร้างสำเร็จรูป	0	0	0	2	1	1.6
4.	จัดวางแบบ Vertical Grid โดยจัดวาง แถบเมนูส่วนบนและทางซ้าย	2	1	0	0	0	4.6
5.	จัดวางแบบ Horizontal Grid โดยจัด วางแถบเมนูไว้ส่วนบนและส่วนล่าง	0	0	3	0	0	3
6.	จัดวางแบบ 4Frame Grid โดยจัดวาง แถบเมนูไว้ที่ส่วนบน, ทางซ้าย และ ส่วนล่าง	0	0	1	2	0	2.3

จากตารางที่ 22 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อลักษณะที่เหมาะสมในการจัดวางเครื่องมือนำทาง โดยการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยเรียงตามลำดับความเหมาะสม ดังนี้

22.1 การจัดวางเครื่องมือนำทางแบบ Vertical Grid โดยจัดวางแถบเมนูส่วนบนและทาง
ซ้าย

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.6 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

22.2 การจัดวางเครื่องมือนำทางแบบ Horizontal Grid โดยจัดวางแถบเมนูไว้ส่วนบนและ
ส่วนล่าง

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

22.3 การจัดวางเครื่องมือนำทางแบบ L-Shape Grid โดยจัดวางเมนูทางซ้ายและส่วนล่าง

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.6 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

22.4 การจัดวางเครื่องมือนำทางแบบ 4Frame Grid โดยจัดวางแถบเมนูไว้ที่ส่วนบน ทางซ้าย และ ส่วนล่าง

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.3 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับน้อย

22.5 การจัดวางเครื่องมือนำทางแบบ Double-track Grid โดยจัดวางเมนูไว้ทางซ้ายและทางขวาขนาดส่วนข้อความ

22.6 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับน้อย

การจัดวางเครื่องมือนำทางแบบ Open Grid โดยจัดวางแบบไม่มีโครงสร้างสำเร็จรูป มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.6 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับน้อย

การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยของความเหมาะสมในการจัดวางเครื่องมือนำทาง พบว่าการจัดวางเครื่องมือนำทางแบบ Vertical Grid โดยจัดวางแถบเมนูส่วนบนและทางซ้าย ส่วนการจัดวางเครื่องมือนำทางแบบ Horizontal Grid โดยจัดวางแถบเมนูไว้ส่วนบนและส่วนล่าง มีความเหมาะสมจัดอยู่ในเกณฑ์ระดับปานกลาง การจัดวางเครื่องมือนำทางแบบ 4Frame Grid โดยจัดวางแถบเมนูไว้ที่ส่วนบน, ทางซ้าย และ ส่วนล่าง, การจัดวางเครื่องมือนำทางแบบ Double-track Grid โดยจัดวางเมนูไว้ทางซ้ายและทางขวาขนาดส่วนข้อความ และการจัดวางเครื่องมือนำทางแบบ Open Grid โดยจัดวางแบบไม่มีโครงสร้างสำเร็จรูป มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย

ตารางที่ 23 การนำเสนอค่าสถิติของระดับความคิดเห็นตามจำนวนของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อมิติที่เหมาะสมของเครื่องมือช่วยในการนำทาง

ลำดับ	มิติที่เหมาะสมของเครื่องมือช่วยในการนำทาง ควรมีลักษณะดังนี้	จำนวนผู้เชี่ยวชาญที่แสดงตามลำดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ค่อนข้าง เห็นด้วย	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	
1.	ควรใช้ภาพ 2 มิติ	0	3	0	0	0	4
2.	ควรใช้ภาพ 3 มิติ	0	3	0	0	0	4
3.	ควรใช้ทั้งภาพ 2 มิติ และ 3 มิติ	0	3	0	0	0	4

จากตารางที่ 23 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อมิติที่เหมาะสมของเครื่องมือช่วยในการนำทาง โดยการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยเรียงตามลำดับความเหมาะสม ดังนี้

23.1 การใช้ภาพ 2 มิติ

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก

23.2 การใช้ภาพ 3 มิติ

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก

23.3 การใช้ทั้งภาพ 2 มิติ และ 3 มิติ

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก

จากการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยของมิติที่เหมาะสมของเครื่องมือช่วยในการนำทาง ผลปรากฏว่า การใช้ทั้งภาพ 2 มิติ และ 3 มิติมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากใกล้เคียงกัน ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับรูปแบบและลักษณะการนำเสนอที่นักออกแบบเห็นสมควร

ตารางที่ 24 การนำเสนอค่าสถิติของระดับความคิดเห็นตามจำนวนของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อลักษณะที่เหมาะสมของการเลือกใช้ภาพประกอบ (Illustration)

ลำดับ	ลักษณะที่เหมาะสมของการเลือกใช้ภาพประกอบ (Illustration)	จำนวนผู้เชี่ยวชาญที่แสดงตามลำดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ค่อนข้าง เห็นด้วย	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	
1.	ควรใช้ภาพนิ่ง (Still Picture)	2	1	0	0	0	4.6
2.	ควรใช้ภาพเคลื่อนไหว (2D Animation)	2	1	0	0	0	4.6
3.	ควรใช้ภาพเคลื่อนไหว 3 มิติ (3D Animation)	1	2	0	0	0	4.3

จากตารางที่ 24 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อลักษณะที่เหมาะสมของการเลือกใช้ภาพประกอบ (Illustration) โดยการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยเรียงตามลำดับความเหมาะสม ดังนี้

24.1 การใช้ภาพนิ่ง (Still Picture)

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.6 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

24.2 การใช้ภาพเคลื่อนไหว (2D Animation)

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.6 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

24.3 การใช้ภาพเคลื่อนไหว 3 มิติ (3D Animation)

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.3 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก

จากผลสรุปของข้อมูลจะเห็นได้ว่าการใช้ภาพนิ่ง (Still Picture), การใช้ภาพเคลื่อนไหว (2D Animation) และการใช้ภาพเคลื่อนไหว 3 มิติ (3D Animation) มีความเหมาะสมจัดอยู่ในระดับสูงเช่นเดียวกัน

ตารางที่ 25 การนำเสนอค่าสถิติของระดับความคิดเห็นตามจำนวนของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อลักษณะที่เหมาะสมของประเภทภาพประกอบ (Illustration)

ลำดับ	ลักษณะที่เหมาะสมของประเภทภาพประกอบ (Illustration)	จำนวนผู้เชี่ยวชาญที่แสดงตามลำดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ค่อนข้างเห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	
1.	ควรใช้ภาพเหมือนจริง (Realistic)	0	2	1	0	0	3.6
2.	ควรใช้ภาพลายเส้นหรือภาพการ์ตูน (Cartoon)	2	1	0	0	0	4.6
3.	ควรใช้ภาพสัญลักษณ์ (Symbolic)	0	3	0	0	0	4
4.	ควรใช้ภาพนามธรรม (Abstract)	0	0	0	0	3	1

จากตารางที่ 25 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อลักษณะที่เหมาะสมของประเภทภาพประกอบ (Illustration) โดยการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยเรียงตามลำดับความเหมาะสม ดังนี้

25.1 การใช้ภาพลายเส้นหรือภาพการ์ตูน (Cartoon)

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.6 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

25.2 การใช้ภาพสัญลักษณ์ (Symbolic)

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก

25.3 การใช้ภาพเหมือนจริง (Realistic)

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.6 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก

25.4 การใช้ภาพนามธรรม (Abstract)

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

หากเปรียบเทียบผลจากเกณฑ์ค่าเฉลี่ยลักษณะที่เหมาะสมของประเภทภาพประกอบ (Illustration) พบว่า การใช้ภาพลายเส้นหรือภาพการ์ตูน (Cartoon) มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

ส่วนการใช้ภาพสัญลักษณ์ (Symbolic) และการใช้ภาพเหมือนจริง (Realistic) มีความเหมาะสมในระดับมาก หากแต่การใช้ภาพนามธรรม (Abstract) นั้นมีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

ตารางที่ 26 การนำเสนอค่าสถิติของระดับความคิดเห็นตามจำนวนของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อมิติที่เหมาะสมของประเภทภาพประกอบ (Illustration)

ลำดับ	มิติที่เหมาะสมของประเภทภาพประกอบ (Illustration)	จำนวนผู้เชี่ยวชาญที่แสดงตามลำดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ค่อนข้าง เห็นด้วย	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	
1.	ควรใช้ภาพ 2 มิติ	2	1	0	0	0	4.6
2.	ควรใช้ภาพ 3 มิติ	2	1	0	0	0	4.6
3.	ควรใช้ทั้งภาพ 2 มิติ และ 3 มิติ	1	2	0	0	0	4.3

จากตารางที่ 26 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อมิติที่เหมาะสมของประเภทภาพประกอบ (Illustration) โดยการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยเรียงตามลำดับความเหมาะสม ดังนี้

26.1 การใช้ภาพ 2 มิติ

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.6 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

26.2 การใช้ภาพ 3 มิติ

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.6 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

26.3 การใช้ทั้งภาพ 2 มิติ และ 3 มิติ

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.3 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก

จากผลสรุปดังกล่าวจะเห็นได้ว่าการใช้ภาพ 2 มิติ การใช้ภาพ 3 มิติ และการใช้ทั้งภาพ 2 มิติ และ 3 มิติร่วมกัน มีความเหมาะสมจัดอยู่ในระดับสูงเช่นเดียวกัน ซึ่งผู้เชี่ยวชาญได้เสนอแนวคิดในเรื่องการเลือกใช้ภาพที่เหมาะสมจะช่วยสร้างแรงจูงใจและเกิดความเข้าใจในการนำเสนอมากยิ่งขึ้น

ตารางที่ 27 การนำเสนอค่าสถิติของระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อลักษณะที่เหมาะสมของรูปแบบโครงสร้างหน้าเว็บ

ลำดับ	ลักษณะที่เหมาะสมของรูปแบบโครงสร้างหน้าเว็บ	จำนวนผู้เชี่ยวชาญที่แสดงตามลำดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ค่อนข้าง เห็นด้วย	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	
1.	ควรใช้โครงสร้างหน้าเว็บในแนวตั้ง	1	1	1	0	0	4
2.	ควรใช้โครงสร้างหน้าเว็บในแนวนอน	0	0	0	1	2	1.3
3.	ควรใช้โครงสร้างหน้าเว็บที่พอดีใน หนึ่งหน้าจอ	3	0	0	0	0	5

จากตารางที่ 27 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อลักษณะที่เหมาะสมของรูปแบบโครงสร้างหน้าเว็บ โดยการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยเรียงตามลำดับความเหมาะสม ดังนี้

27.1 การใช้โครงสร้างเว็บไซต์ที่พอดีในหนึ่งหน้าจอ

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

27.2 การใช้โครงสร้างเว็บไซต์ในแนวตั้ง

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก

27.3 การใช้โครงสร้างเว็บไซต์ในแนวนอน

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.3 แสดงว่ามีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่าการใช้โครงสร้างเว็บไซต์ที่พอดีในหนึ่งหน้าจอ มีเกณฑ์ความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ส่วนการใช้โครงสร้างเว็บไซต์ในแนวตั้ง มีความเหมาะสมจัดอยู่ในระดับมากเช่นกัน การใช้โครงสร้างเว็บไซต์ในแนวนอนนั้นมีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด